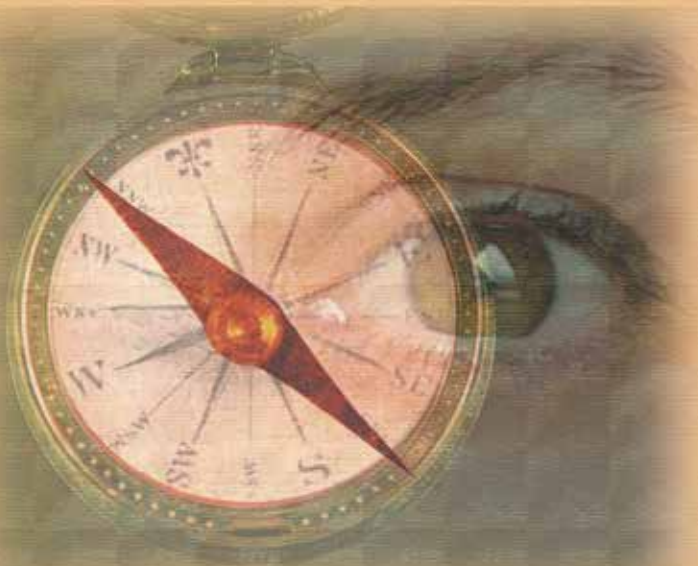

Morris L. Venden

Ako poznať Božiu vôľu vo svojom živote

Ako poznať
Božiu vôľu
vo svojom živote

Morris L. Venden

Ako poznať
Božiu vôľu
vo svojom živote

AO

Preložené z anglického originálu *How To Know God's Will in Your Life* vydaného v roku 1987 vydavateľstvom Pacific Press® Publishing Association.

Copyright © Morris L. Venden
Translation © Advent-Orion, 2008

ISBN 978-80-8071-102-3

Úvod

Božia vôľa vo vašom živote

Chceli by ste poznať svoju budúcnosť? Prajete si, aby vaše rozhodnutia boli správne? Veríte tomu, že Boh má s vami nejaký plán? A viete, čo všetko obsahuje tento plán?

Svet je plný hľadania toho, čo prinesie budúcnosť. Túžime nájsť niečo, čo by nás viedlo. Nakoniec sa len potkýname sami o seba. Takmer v každom časopise a novinách nájdeme horoskopy a astrologické tabuľky. Stále je veľa takých, ktorí sa živia čítaním z ruky alebo predpovedaním budúcnosti. Ľudia na celom svete túžia poznať svoju budúcnosť a chcú vedieť, ako sa majú na ňu pripraviť. Táto zvedavosť je pre človeka prirodzená. Zaujíma ho, čo sa stane zajtra.

Kresťania si najčastejšie kladú otázku, aká je Božia vôľa v ich živote. Ako ju môžeme spoľahlivo rozpoznať? Často nás deprimuje, ako málo sa Božie vedenie prejavuje v našej súčasnosti. Pozeráme späť do biblických čias, keď anjeli zostupovali a prechádzali sa s ľuďmi za denného svetla, keď sa dobre darilo prorokom. Túžime po tom, aby aj nám bola Božia vôľa zjavená rovnakým spôsobom.

Na jednej strane sú medzi nami nezrelí kresťania, ktorí často používajú pochybné praktiky ako hádzanie mincou či ťahanie zápalky, aby poznali Božiu vôľu. Výsledkom

uplatňovania takýchto metód môže byť náhoda, ale aj priame pôsobenie diabla. Aj ateisti môžu hádzať mincou alebo ťahať zápalku, keď chcú dospieť k nejakému rozhodnutiu.

Intelektuálni kresťania sú naopak presvedčení, že Boh nás stvoril ako rozumné bytosti, ktoré môžu premýšľať a uvažovať. V dobe Ježiša Krista patrili k zástancom tejto filozofie sadúceovia, ktorí sa domnievali, že Boh stvoril človeka a potom ho nechal napospas jeho vlastným schopnostiam a možnostiam. Podľa nich môže každý jedinec poznať Božiu vôľu vo svojom živote premýšľaním, na základe ktorého sa potom slobodne rozhoduje. Keby logické uvažovanie bolo jediným prostriedkom Božej komunikácie s človekom, potom by aj neveriaci mali rovnakú istotu správnej voľby ako kresťania. Božie vedenie by bolo skôr výsledkom našej inteligencie, a nie záležitosťou duchovného pohľadu.

Asi každý z nás vo svojom živote niekedy použil jeden z takýchto postupov. Možno sme sami seba presvedčili, že aj keď urobíme čokoľvek, musí to byť Božia vôľa.

Počas štúdia na vysokej škole som sa musel rozhodnúť, kde budem pracovať cez prázdniny. Mal som predávať knihy. Po napísaní niekoľkých listov do miest, ktoré prichádzali do úvahy, som dostal tri pozvania: do Washingtonu, do Texasu a do Wyomingu.

Bol som presvedčený, že jedno z týchto miest je lepšie (alebo dokonca najlepšie) ako zvyšné dve. Túžil som po tom, aby ma Boh viedol pri mojom rozhodovaní. Na začiatku som zvažoval všetky možné dôvody a okolnosti. Nakoniec som sa priklonil k pomerne svojskému spôsobu. Zobral som hárok papiera, roztrhal ho na kúsky a útržky som rozdelil

na štyri kôpky. Na jednu som napísal Washington, na druhú Texas a na tretiu Wyoming. Na štvrtú kôpku som nenapísal nič, aby som bol k Bohu férový a dal mu šancu nevybrať ani jedno z týchto miest. Musíte uznať, že to bolo pripravené veľmi starostlivo!

Vložil som do klobúka všetky útržky, dôkladne ním potriasol, aby sa dobre premiešali. Keď som si na kolená a prosil Boha, aby ma viedol pri mojom rozhodovaní a svoju vôľu mi ukázal tak, že trikrát za sebou vyberiem z klobúka to isté mesto.

Vytiahol som prvý ústrižok. Bolo tam napísané „Wyoming“. Dal som ho naspäť, opäť som všetko dobre premiešal a vyberal. „Wyoming“. Začalo sa mi to páčiť. Vrátil som naspäť aj tento papierik, zatriasol a ťahal tretí raz. „Wyoming“! Trikrát za sebou!

Tešil som sa ako malé dieťa! Hneď som si chcel ísť kúpiť kovbojské topánky a poriadny klobúk! Vzhľadom na to, že už bolo neskoro a obchody boli zatvorené, urobil som ďalšiu vec: nasadol som do auta a ponáhlal sa za svojím obľúbeným učiteľom teológie a povedal mu, čo som práve prežil.

Na moje veľké prekvapenie sa jeho tvár zachmúrila. Dostal som veľmi studenú sprchu. Vôbec ma nešetril. Vysvetlil mi, že je to absolútne nezrelý spôsob, ako poznať Božiu vôľu. Keď dohovoril, už som nelietal v oblakoch. Tú noc som zaspával ako veľmi nešťastný študent.

Ešte stále som sa mohol rozhodnúť. Nasledujúci deň som rozmýšľal o Gedeónovi z knihy Sudcov. To je dobrý biblický príklad. Starý dobrý Gedeón! Aj on žiadal Boha o znamenie, a to dokonca dvakrát! A Boh mu odpovedal tak, že rúno bolo raz suché a za tých istých okolností mokré. Čím viac

som o ňom uvažoval, tým viac som bol presvedčený, že môj učiteľ teológie predsa len nevie úplne všetko!

Ten večer som „pripomenul“ Bohu Gedeóna, vytiahol som svoj klobúk a začal druhé kolo. Silno som ním zatriasol a znovu postupne vyťahoval tri útržky papiera. „Wyoming“, „Wyoming“ a „Wyoming“ – trikrát za sebou. Rovnako ako predchádzajúci večer!

Od vzrušenia som sa celý roztriasol. Vybehol som krížom cez univerzitné mestečko. Teraz som ale nešiel k svojmu obľúbenému učiteľovi teológie. Bolo mi úplne jasné, že by nebol ochotný prijať tento zázrak. Vybral som sa za iným učiteľom a povedal som mu, čo sa stalo dva večery za sebou!

Nepovzbudil ma o nič viac ako prvý učiteľ. Tiež mi vyčítal spôsob, akým som chcel dostať odpoveď na svoju otázku. Navyše mi povedal, že neexistuje žiadna záruka, že Boh chce so mnou komunikovať práve takýmto spôsobom.

A tak som útržky papiera vyhodil a nasledujúce prázdniny som strávil v Nebraske. Často som sa zamýšľal nad tým, čo by sa stalo, keby som sa vybral do Wyomingu.

Nechcem túto skúsenosť úplne zavrhnúť. Boh sa často stretáva s ľuďmi tam, kde sú a s láskou odpovedá na ich hľadanie, aj keď o ňom veľa nevedia. Ale niečo som predsa len získal. Lepšie som porozumel, ako hľadať Božie vedenie a aký je pohľad Písma.

Ak ste niekedy čítali o Georgovi Müllerovi, tak viete, že jeho skúsenosti s rozpoznávaním Božej vôle boli veľmi pôsobivé. Prvých dvadsať rokov svojho života prežil ako bezvýznamný človek. Potom, ako uveril, začalo sa jeho misijné pôsobenie, ktoré trvalo viac než päťdesiat rokov.

Viedol sirotinca pre opustené deti z Bristolu. Nikdy nezamestnával nikoho, kto by sa staral o styk s verejnosťou. Nikdy nezverejňoval svoje potreby. Keď už takmer nemal peniaze, jedlo alebo oblečenie pre svoje siroty, nikomu nič nepovedal. Zavrel sa do svojej izby a modlil sa. Počas svojho života získal George Müller milióny dolárov ako odpoveď na svoje modlitby.

Raz cestoval loďou cez Atlantik a nad morom sa rozprestrela hustá hmla. Kapitán (ktorý tento príbeh neskôr rozprával) strávil tri dni na mostíku, odkiaľ viedol loď, no tá postupovala dopredu doslova slimačím tempom. Prišiel k nemu Müller a povedal mu: „Kapitán, v sobotu musím byť v Bristole.“

„To nebude možné. Do soboty sa tam nedostaneme,“ povedal kapitán. „Čo nevidíte tú hmlu?“

Müller odpovedal: „Moje oči sa nepozerajú na hmlu, ale na živého Boha. Kapitán, pôjdete so mnou do podpalubia pomodliť sa, aby Boh tú hmlu rozptýlil?“

Kapitán išiel s ním. Spoločne pokľakli a Müller vyslovil jednoduchú modlitbu, ktorú by vedel povedať hociktorý žiak nedeľnej školy. „Drahý Ježiš, ty vieš o tej schôdzke, čo mám v sobotu v Bristole, a tak ťa prosím, aby si tú hmlu rozptýlil.“

Aj kapitán sa chcel pomodliť. Müller ho ale zastavil. „Po prvé, vy neveríte, že to Boh môže urobiť,“ povedal mu, „a po druhé, myslím si, že to už urobil. Keď vyjdete na mostík, zistíte, že hmla sa už rozplynula.“

Kapitán vyšiel na palubu a uvidel, že hmla naozaj zmizla, ako Müller povedal. V sobotu priplávali načas do Bristolu.

Ako je možné mať istotu Božej vôle? Ako ju mohol mať Müller? Keď sa niekto, kto je naladený na Božiu vôľu, začne s týmto poznaním deliť, je dobré počúvať ho. Ku koncu života sformuloval Müller sedem krokov na poznanie Božej vôle. Porovnal som ich s inšpirovaným materiálom, ktorý sa touto problematikou zaoberá, a pridal som k týmto krokom ešte jeden. Chcem vás pozvať na ich štúdium a uvedenie do praxe vo vašom živote. V krátkosti sa s nimi hneď oboznámime a podrobnejšie ich rozoberieme v nasledujúcich kapitolách.

1. *V danej situácii by ste nemali mať vlastnú vôľu.* Vaša vôľa je úplne neutrálna. To neznamená, že by ste niečomu nedali prednosť, ale že ste ochotní ísť smerom, ktorý vám Boh ukáže. To je možné len u človeka, ktorý denne pestuje spoločenstvo s Bohom, pretože sami od seba nie sme schopní sa niečoho vzdať. Boh to musí urobiť pre nás a za nás. (Pozri Mat 26,39 a Ján 4,34)

2. *Neriad'te sa len svojimi pocitmi* a iba jedným krokom. Veľmi dôležitá je kombinácia všetkých ôsmich. Veľakrát sme v pokušení spoľahnúť sa iba na osobné pocity, a preto je tu toto varovanie. Nerobte to! Aj keď nás Duch Svätý často vedie pôsobením na naše srdce (pozri Iz 30,21), nikdy by sme sa nemali rozhodovať len na základe pocitov.

3. *Študujte Božie slovo*, aby ste zistili, čo sa v ňom týka vášho aktuálneho rozhodovania. Boh nás vždy vedie v súlade so svojím Slovom, nikdy nie proti nemu. (Žalm 119,105) Možno nenájdete žiadnu špeciálnu *informáciu* týkajúcu sa vášho rozhodnutia, ale často odhalíte princípy, ktoré môžete aplikovať. Vždy sa môžete obrátiť na Písmo, keď chcete *komunikovať* s Bohom.

4. *Zhodnoťte dané okolnosti.* „Pamätaj na celú cestu, ktorou ťa po púšti viedol Hospodin, tvoj Boh...“ (4 Moj 8,2) Zamyslite sa nad Božím vedením vo svojom doterajšom živote a zvážte, ako by vaše aktuálne rozhodnutie zapadlo do obrazu, ktorý sa v ňom doteraz vytváral.

5. *Rozprávajte sa o tomto probléme s veriacimi priateľmi.* Budte opatrní voči radám neveriacich priateľov. Toto je krok, ktorý som pridal k Müllerovmu pôvodnému zoznamu. Nájdete ho v Prísloví 11,14 alebo v Žalme 1,1. A znova, nerobte svoje rozhodnutia len na základe toho, čo hovoria vaši priatelia. Spomeňte si aj na ich názory, keď sa budete rozhodovať.

6. *Na modlitbe poproste Boha, aby vám ukázal, či sa jeho vôľa zhoduje s vaším rozhodnutím, ktoré chcete urobiť.* (Jak 1,5)

7. *Rozhodnite sa!* Na základe toho, čo ste sa dozvedeli v prvých šiestich krokoch, urobte rozhodnutie. Nečakajte na nejaké znamenie, na to, že z neba udrie blesk. Na modlitbe zhodnoťte všetky okolnosti a rozhodnite sa. A povedzte Bohu, prečo ste sa tak rozhodli.

8. *Zrealizujte svoje rozhodnutie* a poproste Boha, aby vás zastavil, ak ste azda nerozumeli tomu, čo vám chcel povedať. Dávajte si pozor na pribuchnuté dvere. Boh vie, ako ich otvárať aj zatvárať. Môže sa stať, že vás dvere udrú priamo do tváre. Mne sa to už niekoľkokrát stalo! Bolo to preto, že som zlyhal v prvom kroku. Dokonca aj apoštol Pavol zažil rovnakú skúsenosť. Môžete si o tom prečítať v Skutkoch apoštolov 16,6-9.

To sú teda tie kroky. A môžem vám povedať, že tí, ktorí sa počas svojho rozhodovania a hľadania Božej vôle nimi

riadili, zistili, že sú maximálne užitočné. Ja sám vás môžem na základe svojich skúseností o tom presvedčiť.

Boh má záujem viesť vás pri rozhodovaní. Má svoj plán a vy zistíte, že najväčšie šťastie zažijete, keď budete tento plán naplňať. Ak je jeho vôľa, aby ste išli do Ninive, nebudete šťastní, keď sa vyberiete do Taršíša (prečítaj si príbeh o prorokovi Jonášovi). Boh vie, čo je pre vás najlepšie a čo prinesie požehnanie aj druhým. Je ochotný zjaviť svoju vôľu tým, ktorí počúvajú jeho hlas.

V Žalme 32,8 je sľub: „Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po ktorej kráčať máš, radiť ti chcem a moje oko bude bdieť nad tebou.“ V Evanjeliu podľa Jána 10,3-5 je napísané: „Tomu vrátnik otvára a ovce počúvajú jeho hlas. On volá svoje ovce po mene a vyvádza ich. Keď vyženie všetky svoje ovce, kráča pred nimi a ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas. Cudzieho však nebudú nasledovať, ale ujdú od neho, lebo cudzí hlas nepoznajú.“

Dávid sa modlil: „... ved' ma cestou večnosti.“ (Žalm 139,24) V Prísloví 3,5.6 je napísané: „Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť. Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky.“ Aj Pavol v liste Rimanom radí: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.“ (Rim 12,2) Prorok Jeremiáš vyzýva: „Viem, Hospodine, že človek nemá v moci svoju vlastnú cestu, a ten, kto chodí, neurčuje svoje kroky.“ (Jer 10,23)

Mohli by sme nájsť veľa ďalších textov v Biblii, ktoré by dosvedčili naše tvrdenia. Boh nás chce viesť, chce sa nám

ukázať. Nechce, aby sme sa spoliehali na svoju múdrosť, potkýnali sa v tme a pritom nevedeli, či je naše rozhodnutie správne, alebo nie. Chce nám zjaviť svoju vôľu.

Existuje jeden dôležitý predpoklad na to, aby sme porozumeli Božej vôli. Mali by sme si ho zdôrazniť skôr, než pôjdeme v našom uvažovaní ďalej. Človek, ktorý chce poznať Božiu vôľu, sa každý deň snaží poznávať Boha. Jeho vedenie – to nie je nejaký núdzový požiarň východ, ktorý použijeme v prípade, keď sa musíme rozhodnúť. Pri každodennom hľadaní Boha prostredníctvom modlitby a štúdia Božieho slova sa dostávame do pozície, keď začíname rozpoznávať Božiu vôľu aj v mnohých detailoch nášho života.

Predstavte si, že by ste chceli odo mňa zoznam krokov, ktoré sú nevyhnutné na to, aby ste sa naučili plávať. Snažili by ste sa postupovať podľa tohto zoznamu. Zadržali by ste dych, pohybovali rukami, otáčali dľaňami a kopali nohami. Ale potom by ste prišli so slovami: „Nefunguje to! Ešte stále som sa nenaučil plávať.“ Keby sme zisťovali, kde to vlastne zlyhalo, prišli by sme na to, že ste si neuvedomili, že ak máte plávať, musíte byť vo vode! Určite by to bol vážny nedostatok v našej komunikácii, nemyslíte?

Bola by to tragédia, keby sme rovnakú chybu urobili aj tu, v oblasti poznávania Božej vôle vo vašom živote. Aj keď sa to zdá jednoduché, musím opäť zdôrazniť: *Ak chcete poznať Božiu vôľu vo svojom živote, musíte najprv poznať Boha!* Nestačí sa k nemu utiekať len v situácii, keď nastane nejaká kríza.

Pripomeňme si ešte raz verše v Jánovej 10. kapitole. Sú tu ovce, ktoré poznajú jeho hlas a nasledujú Pastiera. Vedia

rozoznať jeho hlas od iných. Potom nie je problém, keď prehovorí. Môžu ho smelo nasledovať.

Poznáte ho? Viete, čo to znamená každý deň si oddeliť čas na zoznamovanie a pestovanie vzťahu s ním? Viete, čo to znamená rozprávať sa s ním „len tak“, bez toho, aby ste od neho niečo potrebovali? Viete, čo to znamená počúvať, keď k vám prehovára prostredníctvom svojho slova? Prežili ste to, čo učeníci na ceste do Emauz, keď vaše srdce horí vo chvíľach, v ktorých sa s vami rozpráva? Rozprávate sa s ním pravidelne každý deň?

Ak ste na všetky otázky odpovedali „áno“, tak môžete začať s hľadaním jeho vedenia vo všetkých detailoch vášho života. Keď ho ale nepoznáte, potom je prvoradé, aby ste sa s ním zoznámili. Iba vtedy, keď s ním naviažete osobný vzťah, môžete správne porozumieť jeho vedeniu alebo mať dokonca schopnosť podriaďiť sa.

Neskúšajte sa učiť plávať podľa jednej detskej riekanky, kde je napísané:

Mamička, môžem ísť plávať?

Áno, moja, môžeš.

Zaves si šaty na konár.

Ale nepribližuj sa k vode!

Skočte do vody! Zoznámte sa s najlepším Priateľom, akého môžete mať. Naučte sa ho poznávať. Potom sa vo svojom živote a pri svojich rozhodnutiach budete učiť rozpoznať Božiu vôľu.

Krok 1

Božia vôľa a vaša vôľa

Možno sme si ho zapamätali len kvôli jeho oslovi. Aj keď bol Bileám určitý čas Božím prorokom, nakoniec sa ukázal ako falošný človek. Nepochopil a neprijal Božiu vôľu vo svojom živote, pretože sa nechcel vzdať svojich vlastných plánov. Tak sa jeho život skončil tragicky.

Ten príbeh poznáte. Izrael prišiel k hraniciam zasľúbenej zeme. Kráľovi Moábcov Balákovi to hneď začalo robiť starosti. Izraeliti, ktorí sa utáborili na planinách Moábu za riekou Jordán, predstavovali veľkú silu a Balák nemal istotu, či sa im jeho armáda vyrovná. Preto sa rozhodol vyjednávať.

Vyslal poslov k Bileámovi so slovami: „Hľa, národ vyšiel z Egypta! Pokryl celú krajinu a býva naproti mne. Teraz, prosím, pod', prekľaj mi tento ľud, lebo je mocnejší ako ja. Azda potom ho budem môcť poraziť a vyhnat' z krajiny. Ved' viem, že je požehnaný, komu ty žehnáš, a prekliaty, koho prekľaješ.“ (4 Moj 22,5.6)

Zdá sa, že Bileám mal na prvý pohľad rozpoznať, že to nebol Boží plán! Odmena, ktorú mu kráľ za jeho služby ponúkol, na neho tak zapôsobila, že poslom povedal: „Pre-

nocujte tu tejto noci, potom vám oznámim rozhodnutie, ktoré mi povie Hospodin.“ (verš 8) A tak tam zostali.

Bileám požiadal Boha o vedenie. Odpoveď bola jasná: „Nechod' s nimi! Nepreklinaj tento ľud, lebo je požehnaný.“ (verš 12)

Prorok neochotne odpovedal poslom a tí sa vrátili ku kráľovi. Balák sa ale nenechal tak ľahko odradiť. Vyslal druhú skupinu, ktorá mu ponúkla ešte väčšiu odmenu. Kráľ si myslel, že Bileám sa snaží taktikou získať viac. Sľúbil mu pocty a povýšenie, ak s ním bude spolupracovať.

Bileám odpovedal: „Keby mi dal Balák dokonca svoj dom plný zlata a striebra, ani tak nemôžem prestúpiť pokyn Hospodina, svojho Boha a konať niečo malé alebo veľké.“ (verš 18) Jeho srdce ale hovorilo niečo iné. Vo svojom vnútri túžil sprevádzať poslov, prekliat' Izrael podľa požiadavky kráľa, a tak získať odmenu. Možno si myslel, že slová aj tak nič neznamenajú a Božiemu ľudu jeho prekliatie nemôže uškodiť. A jemu osobne by to pomohlo. Je jasné, že vo svojej mysli o tom uvažoval, pretože ešte raz predstúpil pred Hospodina, aby sa spýtal, aká je jeho vôľa.

Boh mal veľkú trepezlivosť s týmto blúdiacim prorokom. Zostúpil a ešte raz mu odpovedal: „Ak ťa prišli volať tí mužovia, vstaň a choď s nimi!“ (verš 20)

Ako vieme, Bileám nežiadal nijaké znamenie. Hospodin mu ho však aj napriek tomu poskytol. „Ak prídu po teba, tak s nimi choď. Ale keď neprídu, tak zostaň doma.“ Poslovia ale po Bileáma neprišli. Nechceli strácať čas. Nepredpokladali, že by čakaním mohli niečo získať, preto už za svitania odišli. Keď ich Bileám začal hľadať, už boli na ceste do paláca.

V tejto chvíli sa nechal Bileám úplne viesť vlastnou vôľou. Ignoroval priamy Boží príkaz, nasadol na svojho osla a vydal sa za nimi. Skôr, ako ich dostihol, zastavil ho anjel. V prvej chvíli ho ani nevidel, ale jeho osol áno. Bileám nemal žiadne pochybnosti. Vedel, čo chce. Dokonca ani hovoriaci osol či anjel s vytaseným mečom ho neprivedli k zmene názoru. Nezastavil sa preto, že by sa chcel zastaviť. Urobil to iba preto, že bol k tomu donútený. Povedal anjelovi: „Ak sa ti to nepáči, chcem sa vrátiť!“ Bileám dostal nie jedno, ale hneď dve upozornenia na to, že nekoná správne a jeho rozhodnutie sa Bohu nepáči. Prorok sa však rozhodol pokračovať. Nezáležalo mu na tom, aká to bude cesta. A Boh vo svojej trpezlivosti a s ohľadom na možnosť výberu dovolil Bileámovi, aby išiel cestou, ktorú si vybral. Povedal mu, že bude môcť hovoriť len slová, ktoré mu on sám vloží do úst.

Nie je až také ťažké pripojiť sa k Bileámovi, však? Je ľahké rozumieť Božej vôli, ak je v súlade s našimi vlastnými túžbami. Keď ale vidíme, že Hospodin nás vedie iným smerom, je pre nás veľmi ťažké počuť jeho hlas! Môžeme sa dlho a naliehavo modliť a žiadať Boha, aby nám ukázal, čo máme robiť. Boh pozná naše srdce. Vie, či je naše hľadanie jeho vôle úprimné, alebo sa len snažíme o to, aby sme od neho dostali súhlas na naše konanie. Niekedy môže s nami zaobchádzať ako s Bileámom. Dovolí nám ísť tou cestou, pre ktorú sme sa rozhodli, až kým si neuvedomíme, že presadzujeme svoju vôľu. Len vtedy, keď už nebudeme presadzovať vlastné ja, môžeme začať hľadať vôľu Hospodinovu.

Bileám a Balák sa trikrát pokúsili prekliat Izrael. Bileám však bol schopný vysloviť iba požehnanie. Balák nakoniec

stratil trpezlivosť a rozkričal sa na proroka: „Zavolať som ťa preklínať mojich nepriateľov, a ty stále žehnáš, už tri razy.“ (4 Moj 24,10) Bileám sa vydal na cestu domov, ale ešte aj vtedy vykrikoval požehnanie pre Izrael. Jeho srdce pohltit hnev. Prišiel predsa o pocty a bohatstvo, ktoré by mu patrili, keby namiesto požehnaní vyslovil prekliatie.

Keď prišiel domov, vymyslel nový plán ako prekliať Izrael. Teraz sa už s Hospodinom neradil. Uvedomoval si, že sa proti nemu búri. Vrátil sa do paláca s novou myšlienkou. Na rozdiel od Baláka totiž vedel, v čom spočíva sila Izraela. A vedel aj to, že ak bude Boží ľud oddelený od zdroja svojej sily, prekliatie príde samo.

Balák bol Bileámovým plánom nadšený a hneď ho začal uskutočňovať. Bileám dostal konečne sľúbenú odmenu. Ale dlho sa z nej netešil, pretože ho zabili v boji, ktorý nasledoval.

Bileám je klasickým príkladom pravdivosti prvého kroku pri hľadaní Božej vôle. V danej situácii nemôžete mať *vôbec žiadnu vlastnú vôľu*. Ak sa ňou necháte viesť, potom nemá zmysel, aby ste poznali Božiu vôľu, pretože nebudete schopní sa jej podriaadiť. Ak vás opantala vlastná moc, potom ani Boží hlas uprostred noci alebo anjel, ktorý sa postaví do cesty, či hovoriaci osol nebudú vášmu vlastnému úsudku, rozumu a svedomiu stačiť na to, aby vás od nesprávneho smeru odvrátili. Skôr, ako uvládzete prijať a oceniť Božiu vôľu, musí byť tá vaša vôľa úplne pod Božou kontrolou.

Ako to vyzerá, keď nemáte žiadnu vlastnú vôľu? Predpokladajme, že sa rozhodujete, koho si zoberiete, kam sa presťahujete, alebo akú prácu si vyberiete. Ak nemáme žiadnu vlastnú vôľu v konkrétnom prípade, znamená

to, že neexistuje niečo, čomu by ste dali prednosť? Stali ste sa len obyčajnou hmotou, ktorá nemá žiadne túžby a myšlienky?

Nemať vlastný názor *neznamená* niektorému riešeniu nedať prednosť. Ježiš v Getsemanskej záhrade jasne vyjadril, čo by to bolo, keď sa modlil: „Avšak nech sa stane nie moja, ale tvoja vôľa!“ (Luk 22,42) Dal by prednosť tomu, keby sa mohol vyhnúť utrpeniu v záhrade, poníženiu na verejnom súdnom pojednávaní, bičovaniu a hrôze kríža. Dal by prednosť tomu, keby nemusel byť oddelený od svojho Otca. Oveľa silnejšie však bolo to, že sa celý odovzdal úlohe, ktorú mal na zemi. Priniesť spasenie svetu, spolupracovať s Otcom v diele vykúpenia. A preto mohol aj napriek tomu, čo by osobne radšej prijal, povedať: „Veď som nezostúpil z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.“ (Ján 6,38) Na jednej strane je tu snaha dávať niečomu prednosť, na druhej strane úplná poddanosť Božej vôli. Aj keď je akákoľvek, keď sa prejaví, ste ochotný podriaďiť sa. Nemať žiadnu vlastnú vôľu znamená prijať Božiu vôľu ako najvyššiu autoritu. Hneď, ako sa táto vôľa prejaví, prijmite ju a radujte sa z nej. A to, čomu ste chceli dať prednosť, ustupuje do úzadia.

Ak vo vašom živote nepocítujete Božie vedenie, je to výsledok zlyhania v prvom kroku. Nemať žiadnu vlastnú vôľu. K takémuto rozhodnutiu a odovzdaniu však nikdy nedospejete, ak nerozvíjate osobný vzťah s Kristom. Len jeho moc a vedenie vás môžu doviest' k skutočnej oddanosti jeho vôli. Ak ste „sám sebe pánom“, vždy poviete Bohu tak ako Bileám: „Už som sa rozhodol, preto ma nezneisťuj svojimi argumentmi.“

V Biblii je veľa príkladov ľudí, ktorí zjavne hľadali Hospodinovo vedenie, ale zároveň sa nevzdali svojej vlastnej vôle. Deti Izraela počas svojho prvého putovania k hraniciam zasľúbenej zeme urobili rovnakú chybu, a to ani nie dva roky po tom, ako opustili Egypt. Poslali vyzvedačov, aby zistili, ako vyzerá nová zem. Keď sa títo vrátili so zlou správou, ľudia zachvátil strach a pochybnosti. Odmietli prijať do svojich životov Božiu vôľu – vstúpiť hneď do zasľúbenej zeme a zmocniť sa jej. Káleb a Jozua ich márne prosili. Ani Mojžiš a Áron neboli schopní odvrátiť ich od rozhodnutia. Modlili sa za to, aby mohli zomrieť na púšti. Ich modlitba bola vypočutá, čo však pre nich znamenalo tragédiu.

Saulovi sa nechcelo čakať na príchod Samuela, ktorý mal ako kňaz obetovať. Začal konať podľa vlastnej vôle. Nebol ochotný prijať Hospodinovo nariadenie týkajúce sa zajatcov a vojnovnej koristi. Išiel vlastnou cestou. Nakoniec nebol ochotný poznať ani Božiu vôľu, ktorá bola často rozdielna od jeho vlastnej a odišiel hľadať pomoc k čarodejnici do Én-Dóru, kde očakával príjemnejšiu odpoveď.

Samson nechcel prijať Božie vedenie pri výbere svojej manželky. Jezábel nechcela prijať Hospodinovo vedenie prostredníctvom proroka Eliáša. Namiesto toho sa ho chystala zabiť. Aj Dávid odmietol Božie vedenie vo svojom vzťahu s Batšebou. A tento zoznam by mohol pokračovať.

Naším najväčším problémom pri hľadaní Božej vôle je to, že naša vlastná vôľa sa nám do toho neustále mieša. Nemáme žiadnu nádej vzdať sa svojej vôle, ak neprichádzame ku Kristovi každý deň a úplne sa mu neodovzdáme a nepodriadime pestovaním vzťahu s ním. Ak sa mu však denne podriadujeme a prijímame ho ako svojho Pána, potom

vo chvíli, keď sa musíme rozhodnúť, už nepresadzujeme vlastné prianie, ale vieme s radosťou prijať Božiu vôľu.

Kristus si počas svojho pozemského života nerobil sám pre seba žiadne plány. Každý deň prijímal Otcov plán a týmto spôsobom bol jeho život v neustálej harmónii s Otcovou vôľou. To isté platí aj v našom živote. Máme rovnakú možnosť nechať sa viesť.

Znamená to potom, že si nič neplánujeme a len sedíme v hojdacom kresle a čakáme, kým nás Boh nerozhodá? Alebo to znamená, že si bez Boha nerobíme žiadne plány, v ktorých by sme ho nebrali do úvahy? Môžeme plánovať, a to najlepšie ako vieme. Musíme byť ale vo dne aj v noci pripravení vzdať sa týchto plánov alebo ich naopak dokončiť, podľa toho, ako nás Boh povedie.

Dobрым príkladom spolupráce je apoštol Pavol. Na svojich misijných cestách určite plánoval, čo urobí. Niekedy boli jeho plány narušené. Je to napísané v Skutkoch 16,6-9. Pavol a Timotej chceli ísť na určité miesto, ale Duch Svätý ich poslal inam a oni jeho vedenie prijali, pretože sa mu úplne odovzdali. Boli ochotní vzdať sa kedykoľvek svojich plánov, keď sa nezhodovali s Božími.

Môžeme sa o tom presvedčiť aj v Ježišovom živote. So svojimi učeníkmi bol v blízkosti jedného mesta v Samárii. Bol taký unavený, že nevládal ísť ďalej. Rozhodol sa zostať pri studni, oddýchnuť si a čakať na učeníkov, ktorí mali priniesť jedlo. Jeho plán bol ale narušený. K studni prišla žena načerpať vodu a prosila o pomoc. Jeho Otec pripravil toto stretnutie a Ježiš pred touto výzvou necúvol. Keď sa ho na to prekvapení učeníci pýtali, odpovedal: „Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonať

jeho dielo.“ (Ján 4,34) Čo to znamená? Znamená to, že človek, ktorý kráča v Ježišových šľapajach, vo chvíli, keď sa má rozhodnúť, vie, ktorou cestou sa má vybrať, aj keď má voliť medzi jedlom a službou. A nielen to. Vie, ktoré rozhodnutie je správne a je pre neho česť, keď si môže vybrať službu Ježišovi.

Možno budete mať hlad alebo smäd. Aj vtedy vám môže Hospodin poslať niekoho do cesty. Keď prijmete jeho vedenie, zistíte, že disponujete silou, o ktorej ste dovtedy ani netušili. Už sa vám to niekedy stalo? Hospodin vás môže poslať na miesto, ktoré by ste si sami nikdy nevybrali. Keď sa však podriadite jeho vedeniu, pochopíte, že vám práve táto cesta prináša najväčšie požehnanie.

Nechcete presadzovať vlastnú vôľu? To môžete dosiahnuť iba jediným spôsobom. Ak budete udržiavať každodenný vzťah s Bohom a to bude pre vás najdôležitejšie. Boh vás privedie do takého stavu, že nebudete používať vlastnú vôľu. Ale vždy, keď rozpoznáte jeho nasmerovanie a vo vzťahu s ním povolíte, aby ste mohli ísť vlastnou cestou, ocitnete sa v nebezpečenstve.

Poznal som jedného mladého muža, ktorý sa nechcel stať kazateľom. Zakaždým, keď sa ocitol v blízkosti Boha, cítil klepanie po pleci, ktorým mu Boh naznačoval, aby prijal túto službu. Tento muž to ale naozaj nechcel. A tak našiel riešenie. Udržiaval si od Boha bezpečnú vzdialenosť. Zámerne sa rozhodol zachovať si od neho odstup. Potom to klepanie po pleci už necítil!

Raz som čítal príbeh iného muža, ktorý bol tiež presvedčený o tom, že sa nechce stať kazateľom. Nepochyboval, že práve to je Božia vôľa. Tento muž sa rozhodol, že sa nedá

pokrstiť a neodovzdá svoje srdce Pánovi. Odmietol sa v pokore obrátiť k Bohu s prosbou o odpustenie a povzbudenie. Veľa rokov sa držal od Boha čo najďalej. Až jedného dňa sa rozhodol svoj boj vzdať. Neskoršie rozprával, že keď prišla tá chvíľa, neprosil o odpustenie svojich hriechov ani o Božie prijatie. Keď nakoniec dovolil Bohu, aby vstúpil do jeho života, jeho prvou modlitbou boli slová: „Tak dobre, stanem sa kazateľom.“ A všetky dôležité kroky, nevyhnutné pre spasenie, prišli až potom.

Naša rodina žila niekoľko rokov v Kalifornii v oblasti, ktorá pripomínala letovisko pre turistov. Bolo to tiché, pokojné a nádherné miesto vysoko v horách. A potom sme dostali pozvanie, aby sme sa presťahovali do Nebrasky.

Vôbec sme nemali chuť presídliť sa tam. Nechceli sme s ňou mať nič spoločné. Z Nebrasky sme si robili iba posmech.

Dlho nám trvalo, kým sme boli ochotní aspoň sa začať modliť za to, či sa máme do Nebrasky sťahovať, alebo nie. V našom vzťahu s Kristom však nastala chvíľa, keď bolo dôležité rozhodnúť sa, či hľadať Božiu vôľu súvisiacu s Nebraskou, alebo sa tohto vzťahu vzdať. Tak sme sa za toto rozhodnutie začali modliť.

Ubehlo veľa dní, kým nás Boh priviedol do bodu, kedy sme v danom probléme prestali presadzovať vlastnú vôľu. Vo chvíli, keď sme boli ochotní vzdať sa vlastných predstáv, nám bola Božia vôľa úplne jasná.

Keď sme sa presťahovali do Nebrasky, zistili sme, že správy o našom postoji nás na míle predbehli! Kancelária v zbere bola vyzdobená plagátmi oslavujúcimi Nebrasku a rôznymi „súkromnými“ žartovnými nápismi. Ako sme sa

len hanbili! Zároveň sme však boli vďační za to, že ľudia v zbore majú taký zmysel pre humor.

Nakoniec sme boli radi, že sme tam prišli. Tešili sme sa na to, čo nás čaká a na to, že budeme môcť uskutočniť Božie plány. Naše nadšenie bolo o to väčšie, že Boh nám dal jednoznačnú odpoveď.

Pre každého z vás má Boh osobitný plán, ktorý máte pre neho uskutočniť. Je to rovnako zaručené ako to, že v nebi pre vás pripravil osobitné miesto. A nezávisle od toho, čomu by ste dali prednosť, ak prijmete jeho vôľu vo svojom domove aj v službe, nájdete to najväčšie šťastie. A prvým krokom, ktorý je nevyhnutný na ceste pri hľadaní jeho vôle, je dovoliť mu, aby vás priviedol do takého postoja, *keď sa v danej záležitosti úplne vzdáte svojej vôle.*

Krok 2

Božia vôľa a vaše pocity

Predstavte si, že vám poštou príde šek, vystavený nejakým multimilionárom na vaše meno. Bude tam napísané 10 000 dolárov. Určite by vás to veľmi rozrušilo, však? Možno by ste aj trochu pochybovali, či je to pravda. Keď si overíte pravosť šeku, prestanete pochybovať, či je platný a patrí naozaj vám. Doslova sa vznášate, keď túto úžasnú správu hovoríte svojim priateľom a susedom. Začnete plánovať, čo s peniazmi urobíte, čo miniete, kam investujete a čo si odložíte do budúcnosti. O niekoľko dní ste psychicky pripravení ísť so šekom do banky a peniaze si vybrať.

Ale v ten deň sa necítite veľmi dobre. Počiatočné vzrušenie už vyprchalo. Obchádza vás chrípka, máte zvýšenú teplotu. Možno sa cítite trochu previnilo. Dobré si totiž uvedomujete, že darček v hodnote 10 000 dolárov si vôbec nezaslúžite. Ešte stále sa vám zdá, že to je až neuveriteľné, aby to mohla byť skutočnosť. Do banky sa predsa len vyberiete a po niekoľkých minútach státia v rade sa dostanete k okienku. V tej chvíli sa cítite mizerne. Aj napriek tomu máte 10 000 dolárov.

Pokladníka ani banku vaše pocity vôbec nezaujímajú. Môžete prežívať šťastie alebo byť v depresii, im na tom

nezáleží. Rozhodujúca je len hodnota šeku a podpis osoby, ktorá vám ho dala. Vaše pocity tu nehrajú žiadnu úlohu.

Krok číslo dva pri poznávaní Božej vôle vo svojom živote a pri pochopení jeho vedenia je skôr varovaním ako nejakým procesom. Ide o to, že sa *nenecháte riadiť svojimi pocitmi*.

Je to dôležité varovanie. Konat' práve takto je pre nás skutočné pukušenie. Možno ste sa ocitli v situácii, keď ste sa začali prvýkrát zaujímať o Božiu vôľu. Nechali ste sa viesť „prvým dojmom“, ktorý by mohol byť jeho odpoveďou. Keď ste neskoršie pri inom rozhodovaní čakali na tento „dojem“, nič sa nestalo. A tak strácate trpezlivosť a začnete malomyselnieť. Nemôžete ale veriť ani prvému dojmu, ani meniacim sa pocitom, ktoré sprevádzajú vaše rozhodovanie v každej konkrétnej situácii. Pocit nikdy nie je dobrým vodcom.

Eudia z organizácie Campus Crusade používajú malý obrázok, ktorý tento bod ilustruje. Je na ňom lokomotíva, nákladný vagón a služobný vagón. Lokomotíva predstavuje *skutočnosť* (Boh a jeho Slovo), nákladný vagón *vieru* a služobný vagón má označenie *pocity*. Keď skúšate riadiť vlak služobným vagónom, máte problém. Vlak musí ťahať lokomotíva. A lokomotíva sa môže bez problémov vydať na cestu aj bez služobného vagóna.

Pocity môžu zaberat' veľký priestor. Bojíte sa niečoho? Je to v protiklade k tomu, čomu by ste dali prednosť? Je pre vás nejaká ponuka lákavá? Myslite si, že by to bola zábava? Zdá sa vám, že nemáte na túto úlohu dostatočnú kvalifikáciu? Je to niečo, po čom ste túžili už dávno? Tento zoznam by

mohol pokračovať. Pocity, či sú dobré alebo zlé, prichádzajú v rôznych podobách.

Tento druhý krok je dôležitý tiež preto, že významne dopĺňa ďalších sedem krokov. Nezabudnite na to, že pri snahe rozoznať Božiu vôľu vo svojom živote musíte brať do úvahy všetkých osem krokov. Nestačí len jeden alebo dva. Týchto osem krokov predstavuje systém, ktorý sa vzájomne dopĺňa a kontroluje. Môže sa stať, že v jednom kroku prehliadnete varovný signál. V ďalších sa potom ukáže, či ste zišli z cesty. Konečné rozhodnutie urobíte podľa závažnosti všetkých poznatkov, *nie na základe jediného bodu*. V tejto chvíli vás však musím varovať. Krok číslo dva môžete považovať za dostačujúci na posúdenie celej situácie. Toto je dôležité varovanie, pretože pocity, či už pozitívne alebo negatívne, môžu byť veľmi silným dôkazom. Keď sa však budete snažiť riadiť svoj život na základe pocitov, zistíte, že sa dostávate do podobných problémov, ako keď chcete ťahať nákladný vlak služobným vagónom. Nedostanete sa nikam.

Predsa by sme nemali pocity úplne ignorovať. Jedným zo spôsobov, ako nám Pán Boh zjavuje svoju vôľu, je pôsobenie Ducha Svätého na naše srdcia. Dojmy a pocity, to znie veľmi podobne. Všetky? Ako rozoznáme rozdiel medzi obyčajnými pocitmi, momentálnymi impulzmi a pôsobením Ducha Svätého, ktoré sa deje v našej myslí?

Najprv si musíme priznať, že sú určité pocity, ktoré sú hriešne a iné, ktoré nie sú hriešne. Medzi hriešne pocity patrí strach, zmyselnosť, pochybnosti, zlosť... Medzi pocity, ktoré nie sú hriešne, patrí nádej, šťastie, únava, hlad alebo smútok.

Diabol s obľubou používa naše pocity, aby nás odviedol od Boha. Ak sme naladení radostne a optimisticky, snaží sa to dotiahnuť do extrému a z nás sa stanú fanatici alebo trúfanci, ktorí sa vzdávajú od Boha. Ak strácame nádej a cítime smútok, chce v nás vyvolať strach a nedôveru, aby sme podľahli jeho pokušeniu.

Môžeme to vidieť na prípade Eliáša. Na vrchole hory Karmel zažil určite veľmi príjemné pocity. Po viac ako troch rokoch nastal koniec hladu a s ním rozhodujúci boj medzi Bohom a Baálom. Musel to byť pre neho úžasný zážitok, keď z neba zostúpil oheň, ktorý pohltil obeť s oltárom a s vodou okolo neho. Jeho *viera* bola silná. Veril, že Boh sa prejavuje, aby pred ľuďmi obhájlil svoje meno a svoju česť. Aké nádherné *pocity* musel prežívať, keď tam stál a sledoval, čo sa deje!

Po tomto zázraku Eliáš odsúdil štyristo prorokov. Určite to bola pre neho veľká psychická záťaž. Jeho srdce muselo byť roztraseené hrôzou nad úlohou, ktorou bol poverený.

Vzápätí vyšiel na vrchol hory a začal sa modliť za dážď. Ten neprišiel hneď, ako to bolo v prípade ohňa z neba. Eliáš začal o sebe pochybovať. Premýšľal, skúmal svoje srdce a pokračoval vo svojich prosbách. Nakoniec jeho služobník uvidel na horizonte malý obláčik. Eliáš viac nepotreboval. Vstal a utekal pred Achabovými vozi celú cestu do mesta.

Keď išiel v ten večer spať zabalený do svojho plášťa v tichom kúte za mestskými hradbami, musel byť emocionálne taký vyčerpaný, že si to ani nevieme predstaviť. Aj fyzicky bol veľmi vyčerpaný. Jeho pocity boli počas tohto dlhého a udalostami naplneného dňa roztrhané na kúsky.

Teraz k nemu pristúpil diabol, aby využil pocity, ktoré *neboli* hriešne a viedol ho k takým, ktoré hriešne *boli*.

Eliáša odrazu zobudili a varovali, že Jezábel ho chce pripraviť o život. V tejto chvíli sa jeho únava, hlad a smútok zmenili na strach. Prekročil čiaru a vstúpil na územie diabla. Strach nedostáva v Písme dobré známky. Prečítajme si o tom v Zjavení 21,8. Zbabelci patria medzi tých, ktorí nájdu svoje miesta v ohnivom jazere, v spoločnosti s nelichotivými prívlastkami. Aj napriek silnej viere, ktorá ho v ten deň podopierala, podľahol Eliáš panike a pokúšal sa zachrániť si holý život. V snahe skryť sa pred hrozbami Jezábel ušiel do púšte, a tak opustil svoje pracovné miesto. Bol taký skl'účený, že nakoniec túžil po smrti. Myslel si, že ako jediný človek v Izraeli zostal verný Bohu. Aký protiklad medzi vystrašeným Eliášom na úteku a tým istým mužom na vrchole Karmel, ktorý s odhodlaním hovorí k svojmu ľudu: „Až dokedy budete krívať na obe strany? Ak je Hospodin Bohom, nasledujte ho.“ (1 Kráľ 18,21)

Jedným z ukazovateľov, či sú vaše pocity dôsledkom pôsobenia Ducha Svätého je to, či sú hriešne, alebo nie. Duch Svätý nás nikdy nebude viesť prostredníctvom hriešnych pocitov. To môžeme povedať s istotou. V 2. liste Timotejovi 1,7 je napísané: „Boh nám totiž nedal ducha zbabelosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.“

Ďalším aspektom, nad ktorým by sme sa mali zamyslieť v súvislosti s určením, či sú naše pocity len emóciami, alebo dôsledkom pôsobenia Ducha Svätého na naše srdcia, je rozdiel medzi usvedčením a vinou. Pocity viny prichádzajú vždy od diabla. Usvedčenie prichádza vždy od Ducha Svätého. Na prvý pohľad v tom nevidíme rozdiel. Pocity viny

sú vždy príčinou toho, že strácame nádej a cítime sa zúfalí. Keď nám diabol neustále zdôrazňuje pocit viny, pokúša sa nás dostať do takej pozície, že sa vzdáme a začneme si myslieť, že naša situácia je beznádejná.

Usvedčenie, ktoré prichádza od Ducha Svätého, vždy prináša nádej a odvalu do ďalších dní a nenechá nás zúfalých. Duch Svätý nás nikdy nevedie do situácie, kedy si uvedomujeme svoju hlbokú potrebu Božej milosti bez toho, aby nám súčasne neponúkol riešenie, ktoré je v Ježišovej obeti a v Jeho spravodlivosti. Duch Svätý usvedčuje, ale neodsudzuje.

Ďalšia skutočnosť, ktorú musíme brať do úvahy, je otázka, kto je stredobodom našej pozornosti. Pocity nás môžu viesť k tomu, že dáme prednosť svojim vlastným záujmom a sústredíme sa na to, čo je podľa nášho presvedčenia najlepšie. Duch Svätý vedie k tomu, že je pre nás na prvom mieste Božia sláva a česť a potreby tých, ktorí sú okolo nás. Jánovi Krstiteľovi sa určite nepáčilo, keď musel zostať v Herodesovom väzení. Bol zvyknutý na otvorené priestory, na slobodu a voľnosť pohybu. Žil aktívnym životom. Uväznenie v temnom žalári ho vôbec netešilo. Keby boli pre neho najdôležitejšie jeho potreby, určite by rýchlo odvolal výčitky adresované kráľovi, a tak by získal slobodu. On však svoje vlastné túžby potlačil, pretože lojalita voči Bohu vyžadovala, aby bez strachu hovoril pravdu. Vedel, že Boh si poradí s dôsledkami, ktoré prináša jeho vernosť. Na prvé miesto postavil Božiu slávu a česť a napriek osamelosti a izolácii väzenského života bol schopný povedať: „On musí rásť a ja sa umenšovať.“ (Ján 3,30)

Niekedy sme schopní rozoznávať rozdiel medzi svojimi pocitmi a pôsobením Ducha Svätého, keď podrobíme danú situáciu vlastnému úsudku a rozumu. Na základe uvažovania vieme rozpoznať, čo je príčina a čo následok, keď sme veľmi unavení alebo oslabení pôsobením výnimočného stresu. A Boh chce, aby sme pri rozhodovaní používali nielen svoju inteligenciu, ale aj zdravý sedliacky rozum.

Triezve uvažovanie a posudzovanie však nemusí stačiť. Niektoré najbláznivejšie skutky v celej Biblii vykonali práve tí, ktorí sa podriadili Božiemu vedeniu. Čo napríklad Gedeón, ktorý sa pustil do boja s nepriateľom s tromi stovkami mužov vyzbrojenými len džbánmi a pochodňami? A čo Jónata, ktorý so svojím zbrojnošom zaútočil na celú armádu? No a Dávid? V jednoduchom odeve pastiera sa postavil s holými rukami proti obrovi Goliášovi oblečenému od hlavy po päty v brnení. Alebo Jozua, ktorý sa pokúsil dobyť mesto tak, že okolo neho chodili dookola a trúbili na poľnice?

Ak sme pod Božím vedením a vo svojom živote sme sa naladili na jeho vôľu, môže sa stať, že nás niekedy povedie smerom, ktorý sa bude zjavne vymykať zákonitostiam zdravého rozumu a logického uvažovania. A aj keď by sme mali svoje rozumové schopnosti používať, nikdy by sa nemali stať rozhodujúcimi dôkazmi pre Božie vedenie alebo proti nemu.

Rozlíšiť obyčajné pocity od vedenia Duchom Svätým môžeme aj tak, že ich necháme preveriť časom. Ak rozhodnutiu predchádza určité obdobie, môže byť naozaj užitočné „nechať to uležať“, teda získať čas na modlitbu a meditáciu, ktoré nám pomôžu nájsť zdroj inšpirácie. Ani skúška časom však nemusí byť dostatočná. Môže sa stať,

že na ňu jednoducho nemáme čas! Čo mal robiť napríklad taký Pinchas, keď sa Izrael chystal prekročiť hranice zasľúbenej zeme? Bileámov plán prekliatia Izraela už začal prinášať skazu a vzburu sa tak veľmi rozšírila, že jeden z izraelských vodcov si priviedol do tábora za bieleho dňa madijánsku prostitútku, ktorú pred všetkými voviedol do svojho stanu.

Pinchas, syn kňaza, si celú záležitosť dobre nepremyslel a konal impulzívne. Vstúpil do stanu a obidvoch pribodol k zemi oštepom!

Keď bola u Šimona hostina, Mária Magdaléna nečakala na svitanie nového dňa, aby sa uistila, či jej rozhodnutie pomazať Ježiša je správne. Keby na to čakala, už by nedostala druhú šancu. Keď Duch Svätý oslovil Máriu, hneď poslúchala. Nevedela vysvetliť, prečo si na tento prejav úcty vybrala práve túto chvíľu. Keď ju začali obviňovať, zostala ticho. Ježiš jej láskyplný skutok prijal. Povedal, že kdekoľvek na svete bude hlásané evanjelium, bude sa hovoriť aj o Márii. A tak to je aj v tejto chvíli.

Sú určité okolnosti, ktoré môžeme brať do úvahy, keď sa chceme rozhodnúť, či sú naše pocity len obyčajnými pocitmi, alebo je to inšpirácia Duchom Svätým. Môžeme zhodnotiť, či sú to hriešne pocity. Tiež si môžeme byť vedomí rozdielu medzi vinou a usvedčením. Môžeme si všimnúť, či je v centre diania naše vlastné ja, alebo Božia česť a sláva. Môžeme použiť aj skúšku logického uvažovania a zdravého sedliackeho rozumu. A môžeme nechať uplynúť nejaký čas, ak je na to príležitosť.

Najviac nám ale v tomto rozpoznávaní rozdielu medzi jednoduchými pocitmi a vnútorným hlasom Božieho Du-

cha pomôže, keď poznáme Pána Boha. Ako sme už spomínali v predchádzajúcom kroku, v Jánovej 10. kapitole rozoznávajú ovce hlas svojho Pastiera a vedia ho rozlíšiť od hlasu cudzinca, lebo svojho Pastiera poznajú.

Abrahám poznal Boha. Všetci okolo neho spali, no on bol vonku pod hviezdnatou oblohou a rozprával sa s Bohom. Keď za ním prišiel Boh a povedal mu, aby opustil svoju zem, svojich príbuzných a vydal sa na cestu neznámym smerom, on ho naozaj poslúchol, pretože na základe predošlého kontaktu rozpoznal Boží hlas. Nenechal sa viesť svojimi pocitmi. Dal sa viesť tým, o čom bol presvedčený, že je to Boží príkaz.

Na konci svojho života, keď nastal čas najťažšej skúšky, bol schopný neriadiť sa podľa svojich pocitov. Celé jeho otcovské srdce sa vzpieralo obetovať Izáka. Všetky jeho sny, všetky jeho nádeje, všetky Božie zaslúbenia z minulosti protirečili tejto výzve. Poznal však Boží hlas a bez ohľadu na pocity, aj keď boli veľmi silné, opäť vykročil podľa Hospodinovho slova.

Ako viete, Abrahám dobre počul Boží hlas. Keď bol podrobený tejto najťažšej skúške, prišlo úžasné vyslobodenie. Je to lekcia, ktorá bude prehovárať na veky vekov k celému vesmíru o láske Boha, ktorý poslal svojho Syna, aby zomrel namiesto nás.

Keď teda nastane v našom živote chvíľa, v ktorej budeme rozpoznávať Božiu vôľu, je dôležité nenechať sa viesť našimi vlastnými pocitmi, ale zvažovať všetky kroky, ktoré nám umožnia rozpoznať Božie vedenie. Tá najväčšia spoľahlivosť pri všetkých metódach, ktoré nám pomáhajú sa presvedčiť, či ho nasledujeme, je poznať ho osobne.

On nám zreteľne ukáže, aká je jeho vôľa. Poznať ho a poznať jeho hlas je nevyhnutné, ak chceme mať istotu, že *sa nenecháme unášať svojimi vlastnými pocitmi.*

Krok 3

Božia vôľa a Božie slovo

Tretí krok na ceste porozumenia Božej vôle je *hľadanie rady v Jeho slove*. V Žalme 119,105 je napísané: „Sviectou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku.“ Ak nás Boh vedie, robí to prostredníctvom Písma a nikdy nás nepovedie v protiklade k tomu, čo je v ňom zaznamenané.

Božie slovo je niečo viac ako iba lekcia z dejín. Je to viac ako len rozprávanie o životoch ľudí, ktorí už dávno zomreli. Je to viac ako proctvo a nie je to len náuka. Je to viac ako rodokmeň. Nie je to len kniha príbehov. Je to živé Božie slovo. Slovo, ktoré trvá naveky.

K Božiemu slovu môžeme pristupovať dvoma spôsobmi. Po prvé, aby sme získali informácie, po druhé kvôli komunikácii. Písmo je cenným zdrojom informácií. Poskytuje podrobnú správu o dejinách ľudského rodu. Zaznamenáva všetko „tak, ako sa to stalo“. Hovorí otvorene o pádoch i víťazstvách Božieho ľudu. „Každé Bohom vnuknuté Písmo je aj užitočné na učenie, na karhanie, na naprávanie, na výchovu v spravodlivosti.“ (2 Tim 3,16)

Môžeme veriť, že informácie v Písme sú dôveryhodné. Prostredníctvom Písma poskytol Boh svojmu ľudu informá-

cie, o ktorých vedel, že ich bude potrebovať, a to tak dlho, kým bude existovať tento svet.

Aj napriek usilovnému hľadaniu v Písme, v snahe nechať sa ním viesť, sa vám môže stať, že nenájdete kapitolu alebo verš týkajúce sa rozhodnutia, ktoré máte urobiť. Predpokladajme, že sa potrebujete rozhodnúť, kam sa máte presťahovať, kde zamestnať, alebo či máte vstúpiť do manželstva s nejakou osobou. Nikde v Písme nenájdete verš, ktorý by hovoril: „Zober si za manžela Jima“ alebo „mal by si sa stať lekárom“. Preto je dôležité, aby sme pochopili druhú možnosť, ktorú nám Písmo poskytuje, a to je komunikácia.

Môžeme dokonca zísť tak ďaleko, že komunikáciu označíme za *prvoradú* úlohu existencie Božieho slova. Je veľký rozdiel medzi – *vedieť o Bohu a poznať Boha*. Apoštol Pavol považoval vzťah s Bohom za to najdôležitejšie v živote. V liste Filipanom 3,7-10 napísal: „Ale čo mi bolo ziskom, pre Krista som uznal za stratu. A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko stratil a pokladám za odpadky, aby som získal Krista, a aby som bol v ňom ako človek bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo zákona, ale aby som mal spravodlivosť skrze vieru v Krista, spravodlivosť z Boha, založenú na viere.“ U Jeremiáša čítame: „Nechváľ sa, múdry, svojou múdrosťou! Nechváľ sa, silák, svojou silou! Nechváľ sa, boháč, svojím bohatstvom! Ale kto sa chváli, nech sa chváli tým, že je rozumný a že mňa pozná...“ (Jer 9,22.23) A Daniel povedal: „Ale ľud, ktorý pozná svojho Boha, ostane pevný.“ (Dan 11, 32)

Božie slovo musí byť komunikačnou linkou, nielen zdrojom informácií. Preto by sme si mali pripomenúť, že to základné pri poznávaní Božej vôle v našom živote musí byť osobný, každo-

denný a stály vzťah s ním. Ak neviete nič o tom, čo znamená používať Písmo pri komunikácii a rozvíjaní vzťahu s Bohom, potom vám informácie, ktoré nájdete v Písme, prinesú len malý úžitok. Aj keby ste v Písme objavili rady, ktoré budú priamo súvisieť s vašou konkrétnou situáciou, ak ste sa s Pánom Bohom osobne skôr nezoznámili, budú vám tieto informácie zbytočné. Nebudete mať totiž dostatok duchovnej sily, ktorá je nevyhnutná na prijatie Božej vôle. Potrebujete nielen múdrosť, ale aj silu na to, aby ste mohli poslúchnuť. Nestačí vedieť, čo je správne a čo zlé. Súčasne musíte rozumieť tomu, ako prijímať Božie vedenie, aby ste boli schopní podriadiť sa mu.

Ak ale denne udržujete a rozvíjate vzťah s Pánom Bohom, potom vo chvíli, keď musíte vo vašom živote urobiť nejaké rozhodnutie, môžete sa s istotou obrátiť na Božie slovo ako na zdroj informácií alebo priamo komunikovať s Hospodinom. Tento osobný rozhovor je dôležitý najmä v prípadoch, keď v Biblii nenájdete žiadnu radu alebo text, ktorý by sa zhodoval s vašou situáciou.

Určite, v Biblii sa nachádzajú životné princípy, ktoré môžeme uplatniť vo svojej špecifickej situácii. Biblia napríklad varuje pred manželstvom s neveriacimi. Ak sa rozhodujete medzi človekom, ktorého duchovný život je podobný vášmu a niekým, koho tieto témy nezaujímajú, Písmo vám môže výrazne pomôcť pri rozhodovaní. Biblia varuje pred nepoctivosťou. Ak musíte klamať, aby ste získali alebo si udržali prácu, potom na základe Písma viete, že Boh takýto postup neschvaľuje. A aj keď nenájdete žiadnu kapitolu či verš, ktorý by sa vzťahoval na vašu konkrétnu situáciu, sú v nich určité princípy, ktoré platia a pomáhajú nám správne sa rozhodovať.

Niekedy sa môže stať, že sa nerozhodujete medzi dobrým a zlým, ale medzi dvoma zreteľne „správnymi“ možnosťami. Napríklad, uvažujete, či sa stanete učiteľom matematiky alebo prírodných vied. Nevyberáte si medzi učiteľom a hazardným hráčom v Las Vegas! Tieto možnosti sa vám na základe princípov sformulovaných v Božom slove budú zdať rovnako správne.

V takýchto prípadoch nevieme objektívne doceniť význam pomoci, ktorú nám prináša Písmo ako prostriedok komunikácie, s použitím ďalších ôsmich krokov na poznanie Božej vôle. Boh vám totiž bude chcieť zjaviť svoju vôľu aj iným spôsobom ako upozornením na nejakú kapitolu alebo verš v Biblii.

Niekedy vás Boh prekvapí tým, že niektoré biblické pasáže budú presne zodpovedať vašej situácii. Počas môjho života sa mi niekoľkokrát stalo, že Božie slovo prehovorilo ku mne takým spôsobom, že som nemohol pochybovať o tom, že sa to týka môjho rozhodovania.

Raz som cez letné prázdniny predával literatúru, aby som si zarobil na ďalšie štúdium na univerzite. Prvý deň mi môj obchodný manažér ukázal, ako sa predávajú knihy. Kým on celý deň predával, ja som len stál a držal kufrik. Vyzeralo to veľmi ľahké! Domov som sa vrátil s nadšením. Vynásobil som si množstvo kníh, ktoré sme predali prvý deň počtom dní, ktoré mi zostávali do konca prázdnin. Bol som presvedčený, že na jeseň nastúpim do školy s trojnásobnou alebo štvornásobnou sumou, ktorú potrebujem na moje štúdium.

Obchodný manažér odišiel z mesta a mne každý deň priniesol rovnakú a nemilú skutočnosť. Nepredal som ani jednu knihu. Netrvalo dlho a bol som z toho totálne znechu-

tený. Vyzeralo to tak, že nebudem schopný zarobiť peniaze ani na jeden semester. Dokonca som si vedel dosť dobre predstaviť, že počas celých prázdnin vôbec nič nepredám! Jednej noci som už bol taký malomyselný, že som nemohol zaspať. Ráno som rozmýšľal, čo budem ďalej robiť. Mal som odísť domov a na všetko zabudnúť, alebo to ešte skúsiť, aj keď to vyzeralo beznádejné? Cítil som, že musím otvoriť Bibliu. Text, ktorý mi „padol do oka“, bol v Žalme 42,11.12: „Kosti ma smrteľne bolia a protivníci ma ešte tupia, keď sa ma pýtajú každý deň: Kde je tvoj Boh? Prečo si sklesnutá, moja duša, prečo sa znepokojuješ? Čakaj na Boha, ešte mu budem ďakovať, svojmu Spasiteľovi, svojmu Bohu.“

Toto posolstvo z Božieho slova mi dalo silu pokračovať. Na ceste do práce som sa zastavil na pošte. Čakal ma tam list od ženy, ktorej som pred troma dňami ukazoval knihy. Rozhodla sa, že si jednu kúpi. Celou cestou k domu som si spieval. V ten deň som predal svoju prvú knihu. Pán mi začal ukazovať, že Jeho knihy nepredávam ja, ale On. Ak ste niekedy skúšali predávať kresťanskú literatúru, tak ste sa to museli tiež naučiť.

V čase, keď som pôsobil ako kazateľ s manželkou v Oregone, dostal som ponuku na iné pracovné miesto. Chceli sme vedieť, aká je v tomto prípade Božia vôľa. Keď som sa ráno modlil vo svojej kancelárii, čosi ma nabádalo otvoriť Bibliu. Do očí mi padol nasledujúci text: „Kto býva v tomto meste, zomrie... kto však vyjde ...ostane nažive.“ (Jer 38,2) Tento text som nikdy predtým nečítal a aj teraz by som ho musel hľadať. Starostlivo som zvažoval a premýšľal, či sa vzťahuje na našu situáciu. Nevedel som o nikom, kto býval v tomto meste a chcel by ma zabiť! Mal

som však pocit, že text jasne prehovára do rozhodovania, za ktoré som sa práve modlil.

Bez toho, aby som niekomu niečo povedal, som išiel raňajkovať. Náš šesťročný syn už sedel pri stole a mal pred sebou svoju detskú Bibliu. Oslovil som ho: „Synček, nájdi, prosím ťa, nejaký text, ktorý si prečítame predtým, ako sa pomodlíme.“ Odpovedal: „A čo mám vybrať?“ Povedal som mu: „Na tom nezáleží, vyber, čo chceš.“ Náhodne otvoril svoju malú Bibliu, podal mi ju a ukázal verš, ktorý mám prečítať: „Kto býva v tomto meste, zomrie... kto však vyjde... ostane nažive.“

Nerozhodovali sme sa len na základe tohto biblického textu, aj keď musím priznať, že táto skúsenosť na nás veľmi zapôsobila. Pravdepodobnosť, že sa niečo také stane, je veľmi malá. Zobrali sme do úvahy aj toto znamenie a spolu s ďalšími krokmi sme uvažovali nad Božou vôľou. Nakoniec aj táto príhoda prispela k tomu, že sme ponuku prijali a presťahovali sme sa.

Určitý čas sme bývali v Mountain View v Kalifornii. Zbor a jeho členov sme si veľmi obľúbili. Nechceli sme odísť. Najmä sme nemali chuť odísť do južnej Kalifornie, známej svojím smogom. Práve tam smerovala ďalšia ponuka. Naša odpoveď bola záporná. Ale nechceli sme svoju vôľu presadiť za každú cenu. Pán Boh na nás začal pôsobiť a raz ráno pri pobožnosti moja manželka otvorila Bibliu a prečítala verš, kde Boh hovorí Filipovi: „*Vstaň a choď na juh, na cestu... Tá cesta je opustená.*“ (Sk 8,26) Po troch rokoch v južnej Kalifornii nás potešilo, keď sme po tom, ako nás pozvali do severnej Kalifornie, natrafili na iný verš: „Dost' ste sa nachodili okolo tohto pohoria. Obráťte sa na sever.“ (5 Moj 2,3)

Zistil som, že existuje jedno veľké nebezpečenstvo, keď rozprávate takéto zážitky. Ľudia zabudnú na všetko ostatné, čo ste im povedali. Zabudnú na ďalšie kroky, ktoré vedú k poznávaniu Božej vôle a skúšajú ju zistiť iba tak, že náhodne otvárajú Bibliu. Keď budete túto metódu používať ako jedinú na spoznávanie Božej vôle, dostanete sa na veľmi tenký ľad.

Ak sa pri tom nenecháte viesť Duchom Svätým, často sa budete cítiť stratení. Nezažijete nič, čo by aspoň trochu pripomínalo Božie vedenie. Aj mne sa to niekoľkokrát stalo. Počul som príbeh o mužovi, ktorý hľadal Božiu vôľu iba týmto spôsobom. Našiel dva texty. V prvom bolo napísané: „Potom odišiel a obesil sa.“ (Mat 27,5) A v tom druhom: „Choď a konaj podobne!“ (Luk 10,37) Tento muž mal istotu, že Boh nechce, aby si zobral život, a tak zalistoval a našiel tretí verš: „Čo chceš urobiť, urob čím skôr.“ (Ján 13,27)

Preto chcem ešte raz zdôrazniť, že túto metódu neodporúčam ako spôsob spoznávania Božej vôle. Ak budete svoj vzťah s Bohom rozvíjať a naučíte sa hľadať jeho vôľu pomocou všetkých krokov, ktoré nám dal, potom sa môžete dostať do situácie, keď on sám použije svoje Slovo ako prostriedok komunikácie. Ukáže vám text, ktorý vyjadrí, aká je jeho vôľa v určitej situácii. Neporadí vám výberom náhodného textu, ktorý by bol v protiklade s jeho všeobecnými princípmi a pravdami. Zistíte, že Boh k vám prehovára práve tými slovami, ktoré ste k nemu vysielali v modlitbe. Dokonca aj v každodennom modlitebnom vzťahu s Pánom Bohom sa vám často stane, že pri čítaní natrafíte na niečo, čo bude obsahovať odpoveď na otázku, ktorú máte na mysli a nad ktorou ste uvažovali.

Pre niektorých ľudí môže byť takáto subjektívna metóda komunikácie s Bohom dosť znepokojujúca. Tým z vás, ktorí rozmýšľajú, či Boh vôbec takýmto spôsobom komunikuje alebo nie, možno pomôže, keď si pripomenú, že konečné rozhodnutie by nemali nikdy urobiť na základe tohto bodu. Boh si však môže niekedy vybrať aj túto cestu ako súčasť celej svojej ponuky a tajuplným spôsobom uskutočniť zázraky, ktoré sľubuje.

V Žalme 32,8 si môžeme prečítať: „Poučím ťa a ukážem ti cestu, ktorou máš kráčať. Poradím ti a budem ťa mať na očiach.“ A keď si prečítate 1. Korinským 12. kapitolu, zistíte, že cirkev je pripodobnená ľudskému telu, kde každá časť má inú funkciu, ale všetky spoločne pracujú pre blaho celku. To, že ste iba jednou malou časťou tela, časťou, ktorá sa vám zdá bezvýznamná, ešte neznamená, že vaša úloha nie je dôležitá. Ak trpí niektorá časť, bolesť cíti celé telo.

Pavol prirovnáva ľudské telo k rôznym častiam Kristovho tela. V tomto kontexte môžeme objaviť zaujímavý text v 1. Samuelovej 9,9: „Ak sa niekto šiel dopytovať Boha, za starodávna v Izraeli takto hovorievali: Nože, poďme k vidcovi.“ Prorok súčasnosti sa v minulých časoch volal „vidiaci“. Už ste sa niekedy zamysleli nad týmto starodávnym slovom? Kto je „vidiaci“? Je to ten, ktorý vidí! Starozákonný prorok bol prirovnaný k *očiam cirkvi*.

Mali by sme byť vďační za dar Božieho slova, za Božie priznania sa k nám prostredníctvom prorokov, ktoré nás vedú a usmerňujú na cestu pripravenú Bohom. *Používanie Písma* je silný a spoľahlivý nástroj poznávania Božej vôle.

Krok 4

Božia vôľa a Božia prozreteľnosť

Začneme tým, že si dôkladne preštudujeme výskyt slova *prozreteľnosť* v Biblii. Nebude to ťažké, pretože v celej Biblii sa toto slovo nachádza iba raz, a to v Skutkoch apoštolov 24,3 (preklad prof. Roháček). Všimnime si niekoľko veršov: „A po piatich dňoch zišiel ta dolu najvyšší kňaz Ananiáš so staršími aj s rečníkom, s akýmsi Tertullom, ktorí sa dostavili k vládárovi so žalobou proti Pavlovi. A keď ho zavolali, začal Tertullus žalovať a vrazil: Že sme skrze teba došli veľkého pokoja, a že *tvojou prozreteľnosťou* dejú sa v tomto národe znamenité nápravy, to všelijak a všade prijímame, výborný Felixe, s celou vdáčnosťou.“

Tento rečník sa snažil lichotivými slovami presvedčiť miestodržiteľa, aby zastavil šírenie evanjelia prostredníctvom kázania apoštola Pavla. Použil pri tom slovo *prozreteľnosť*. Nehovoril o Božej prozreteľnosti, ale skôr o prozreteľnosti (múdrej starostlivosti) miestodržiteľa. Hovoril o tom, čo poskytoval svojim poddaným. Ak použijeme slovo *prozreteľnosť* vo vzťahu k Božiemu vedeniu, potom hovoríme o tom, čo pre nás urobil Boh.

Štvrtým krokom pri poznávaní Božej vôle v našom živote je brať do úvahy *priaznivé okolnosti*. Na rozdiel od

ostatných krokov je ťažšie vysvetliť a pochopiť, čo to je Božia prozreteľnosť. Preto použijeme pri objasnení takúto ilustráciu: Skúste si svoj život predstaviť ako všetkým veľmi dobre známe „puzzle“. Každá udalosť je jedným z dielov tejto skladačky. Keď puzzle postupne dielik za dielikom zložíte, objaví sa obraz, ktorý zjavuje vo vašom živote určitú osnovu.

Už ste niekedy skladali puzzle? Relatívne je veľmi jednoduché začať. Najprv sa vyhľadajú všetky krajné diely a spoja sa dohromady. Ďalej je skladanie ťažšie a ťažšie. Ak vydržíte aj v tejto náročnej časti, prežijete naozaj vzrušujúce chvíle, keď do obrázku vložíte niekoľko posledných dielov!

Jedna naša priateľka veľmi rada skladá puzzle. Je hrdá na to, že sa z nej v tomto odbore stala skutočná majsterka. Vie zložiť skladačku rýchlejšie ako ktokoľvek iný. Moja manželka jej raz na Vianoce darovala pod stromček veľmi zložitú puzzle. Trvalo jej dvadsať hodín, kým túto náročnú úlohu zvládla. Všetci sme z toho mali radosť!

Jednou z metód ako rozpoznať Božiu prozreteľnosť je pamätať si, ako do seba jednotlivé diely skladačky puzzle zapadajú. Pripomeňte si, ako s vami v minulosti zaobchádzal Boh a kam vás doviedol. Možno vám pomôže, keď si sadnete, zoberiete si pero, papier a vypíšete si všetky dôležité udalosti, ktoré sa vo vašom živote odohrali za posledných päť rokov. Objavuje sa vám nejaký vzorec? Zapadá vaše rozhodnutie, ktoré chcete teraz urobiť, do tohto obrázku?

Uvediem iný príklad. Do mojej kancelárie príde študent, aby sa poradil, čím by sa mal v živote zaoberať. Po tom, ako sa trochu zoznámime, sa ho opýtam, aké mal doteraz záujmy a koničky.

Povie: „Môj otec je veterinár. Vždy som mal rád zvieratá. Ako dieťa som často priniesol domov nejaké zvieratko, ktoré bolo treba nakrímiť alebo ošetriť.“

V lete som pracoval s otcom v jeho ordinácii a veľmi sa mi to páčilo. Čas beží v tomto ročnom období tak rýchlo. Počas školskej dochádzky bola mojím obľúbeným predmetom biológia. Ale aj z iných predmetov som mal dobré známky. Podarilo sa mi získať štipendium na vysokej škole veterinárnej medicíny. No práve teraz rozmýšľam nad tým, či Boh chce, aby som sa stal automechanikom, alebo nie.“

Keby sme tento extrémny prípad skladačky prirovnali k puzzle, tak v tomto prípade by diely do seba zjavne nezapadali.

Samozrejme, že by sme sa nemali rozhodovať len na základe dielov skladačky. Rovnako by sme nemali preceňovať žiadny iný krok. Keď sa dôkladne zamyslíme nad skúsenosťami s Božím vedením v minulosti, získame pohľad, ktorý nám pomôže v aktuálnom rozhodovaní, čo nás čaká.

Pravidlo o dokonale do seba zapadajúcich dieloch má určité výnimky. Boh v našom živote niekedy pracuje na viacerých vzoroch. Môže sa stať, že rozhodnutie, ktoré urobíte, zapadá do nového obrazu, ktorý chce vo vašom živote vytvoriť, a ten sa nemusí podobáť na predchádzajúci obraz.

Práve to sa stalo Mojžišovi. Myslel si, že má vyviesť Boží ľud z Egypta. Nedialo sa to ale tak rýchlo, ako si predstavoval, a tak sa rozhodol konať. Rázne si to vybavil s jedným Egyptanom. Potom ušiel pred faraónom cez púšť a nasledujúcich štyridsať rokov pásol ovce svojho

svokra na opačnej strane hôr. Nemal dokonca ani vlastné stádo oviec!

Potom sa mu jedného dňa v horiacom kríku na púšti ukázal Hospodin. Pripomenul mu jeho poslanie stať sa vysloboditeľom Božieho ľudu. A Mojžiš povedal: „Ja sa na to nehodím. Som rodený pastier oviec. A nielen to. Čakal som veľmi dlho. Už som zabudol aj jazyk. Budeš musieť poslať niekoho iného.“

Mojžiš vôbec nepredpokladal, že by tento diel dobre zapadol do skladačky. Boh ale v jeho živote stále pôsobil a jeho cesty, ktoré nepoznajú ani zhon ani meškanie, sa začali naplňovať.

Aj Dávid bol pastierom. Pri tejto práci veľa počul od svojich bratov o bitkách a vojnách. Jeho bratia slúžili ako vojaci v kráľovskej armáde. Dokonca aj Samuel, keď ho poslal Boh, aby pomazal Dávida, mal problém obísť jeho bratov, ktorí podľa neho mali lepšie predpoklady.

Boh chcel v Dávidovom živote vytvoriť novú vzorku, a tak varoval Samuela, aby sa nepozeral iba na vzhľad. (1 Sam 16,7) Nezdalo sa, že by povolanie stať sa kráľom zapadalo do tohto obrázku. Keď Dávid nasledujúcich sedem rokov utekal pred Saulom, vyzeralo to tak, že sa to nikdy nestane! Dávid, Mojžiš a veľa ďalších bohabojných ľudí museli veľa rokov čakať, kým sa Boží plán v ich živote naplnil. Nakoniec sa tak predsa len stalo.

To nás privádza k ďalšiemu dôležitému bodu, ktorý by sme mali brať do úvahy, keď sa rozhodujeme, či sú okolnosti priaznivé alebo nie. Boh sa pohybuje podľa iného časového harmonogramu ako my. Mohlo by sa zdať, že nachádza potešenie v tom, že necháva všetko na poslednú

chvíľu! Nerozdelil vody Mŕtveho mora pred Izraelcami až v poslednej chvíľi? Čakal až na to, kým sa priblížila egyptská armáda a chcela na nich zaútočiť. Neosladil vodu v Mare skôr, ako ju ochutnali a zistili, že je horká. Nespustil oheň z neba skôr, ako nastala posledná minúta posledného dňa záverečného zúčtovania medzi Bohom a Baálom.

Aj vo svojom živote môžeme zistiť, že Boh koná týmto spôsobom. Ak sa vám zdá, že máte finančné problémy a o tridsať dní vám hrozí bankrot, upokojte sa! Ešte vám zostáva dvadsaťdeväť dní, aby mohol Pán Boh zasiahnuť vo váš prospech.

V našej ľudskej netrpezlivosti si častokrát myslíme, že Pán Boh by sa mohol trochu poponáhľať! On má v pláne viac, ako len zasahovať v kritických situáciách. Chce nás naučiť niečo dôležitejšie o dôvere a závislosti od neho. Chce, aby sme sa pozreli do svojho vnútra, do toho, čo nás drží pri živote.

Ako sa cítite v situácii, keď Boh otáľa? Čo sa vtedy deje vo vašom vnútri? Môžete ísť s pokojným srdcom ďalej, s dôverou, že vyslobodenie príde v takom čase a takým spôsobom, ktorý určí on sám? Alebo ste v pokušení ako Mojžiš zobrať riešenie do vlastných rúk? Hneváte sa na Boha, keď nepostupuje vašou rýchlosťou? Bolo by pre vás prínosom zistiť, ako rýchlo prestanete dôverovať Bohu a začnete veriť vlastným slabým možnostiam?

Keď sa zdá, že katastrofa a porážka sú už na dosah ruky a vy sa naučíte trpezlivo čakať, vtedy oceníte aj Božiu prozreteľnosť, ktorá nie vždy hneď zasahuje. Bude to pre vás vzrušujúce sledovať, ako urobí vo vašom živote zázraky.

Ďalší spôsob, ktorým pracuje Božia prozreteľnosť, sú Božie zastávky. Vtedy vám Boh posielala do cesty ľudí, ktorí majú dôležité informácie pre vaše správne rozhodnutie.

Možno sa práve rozhodujete, aké si kúpite auto. Navštívili ste predajňu s autami a vypočuli ste si argumenty predavača. Navyše už máte dopredu zistené určité informácie o konkrétnej značke, ktorú si chcete kúpiť.

Ale tento postup ste už raz použili a nedopadlo to dobre. A tak si k svojmu rozhodovaniu privoláte Pána Boha. Veci sa dajú do pohybu a vy s úžasom sledujete, ako pracuje prozreteľnosť. Náhodou sa stretnete s novými majiteľmi práve toho modelu, o kúpe ktorého uvažujete. Tí ľudia nevedia nič o tom, že sa rozhodujete kúpiť si auto, ale konverzácia akosi sama zablúdi týmto smerom a vy máte úžitok z ich skúsenosti. Už sa vám niekedy také niečo stalo?

Nedávno sme dostali pozvanie na Floridu. Mali sme tam prísť aj s rodinami, pretože stretnutie sa konalo počas vianočných prázdnin. Chvíľu sme o tom uvažovali a nakoniec sme ponuku prijali.

Ale niektorí mladší členovia našej rodiny nechceli tráviť čas vysedávaním na nejakých mítingoch. To je pochopiteľné. Tak sme rozmýšľali, aké aktivity by sme mohli zaradiť do programu, aby boli prázdniny aj pre nich trochu zábavnejšie.

Spomenuli sme si na ponuku našich priateľov, ktorí mali neďaleko miesta stretnutia letnú chatu. Doteraz sme ich ponuku ani raz nevyužili, a tak sme o tom začali uvažovať a skúsili sa s nimi skontaktovať. Mali sme smolu, pretože sme stratili ich adresu a nedarilo sa nám nájsť nikoho, kto by vedel, kde sa práve nachádzajú.

Moja žena sa začala modliť za to, aby nám Boh poskytol miesto, kde by sme mohli počas toho týždňa bývať. Nikomu z nás to neprezradila. O niekoľko dní sme sa stretli s jednou rodinou a zašli sme spolu na obed. Pri rozhovore nám povedali, že majú na Floride dom na pláži a keby sme potrebovali, môžeme ho použiť!

Ten dom, ktorý nám Pán Boh poskytol, bol lepší, ako chata, v ktorej sme sa pôvodne plánovali ubytovať. Bol iba kúsok od mora a naše deti si mohli naplno vychutnať piesočnatú pláž a slniečko.

O tom, že na toto stretnutie pôjdeme, sme sa rozhodli ešte pred tým, ako sme dostali tú úžasnú ponuku na pobyt v dome na pláži! A Božie vedenie v tomto prípade nás uistilo o tom, že Pán Boh chce, aby sme sa na tomto stretnutí zúčastnili. Znova sme sa mohli presvedčiť o spôsoboch, ktorými nám Boh zjavuje svoju vôľu.

Keď Ježiš chodil po tejto zemi, úplne sa podriadil Otcovmu vedeniu. Neváhal ísť osemdesiat kilometrov, aby vstúpil do cesty žene, ktorá túžila po jeho prítomnosti a pomoci. Bol ochotný zabudnúť na odpočinok, hlad, a dokonca aj na dúšok osviežujúcej vody v poludňajšej páľave, aby mohol poslúžiť jednej žene zo Samárie, ktorá prišla k studni. Na konci únavného dňa si nešiel oddýchnuť, ale prijal Nikodéma, ktorý sa hanbil prísť za denného svetla. Dovolil Otcovi, aby plánoval jeho kroky a každý deň ho s nimi zoznamoval počas chvíľ, ktoré strávil s ním v modlitebnom spoločenstve.

Už ste zažili, ako Pán Boh zasiahol vo vašom živote? Pripravil pre vás nejaké výnimočné stretnutie? Je to jeden z mnohých spôsobov, akým pracuje Božia prozreteľnosť.

Možno túžite dostať príležitosť hovoriť o evanjeliu. Začnite sa za to modliť a čoskoro vašu cestu prekrížia ľudia, ktorí potrebujú práve takú pomoc, ktorú ste schopní ponúknuť. Na základe vlastnej skúsenosti, ale aj poznatkov iných ľudí, s ktorými som sa o tomto rozprával, sa odvážujem tvrdiť, že Boh vám denne poskytne takúto príležitosť, ak sa otvoríte jeho vedeniu a vyzvete ho, aby tak urobil.

Možno zistíte, že tieto stretnutia narušujú vaše plány. Keď to však začnete akceptovať, bude vás Božia prozreteľnosť viesť neobyčajným spôsobom.

Načasovanie takýchto udalostí je vždy presné. Niekedy sa dostanete do situácie, keď to bude vyzerat' ako stretnutie od Boha, ale nebude naň vhodný čas. V takom prípade si buďte istí, že to nie je Božie dielo.

Keď sme sa rozhodovali, či opustíme nádhernú severnú Kaliforniu a presťahujeme sa do Nebrasky, modlili sme sa za to a prechádzali jednotlivými krokmi poznávania Božej vôle. Nakoniec sme sa rozhodli. Nastala chvíľa, keď sme mali dať definitívnu odpoveď. Už sme to ďalej nemohli odkladať. Na základe všetkých informácií a poznatkov, ktoré sme získali zo všetkých ôsmich krokov, sme boli presvedčení, že Boh chce, aby sme ponuku prijali. A tak sme povedali oficiálne „áno“.

Nasledujúci týždeň mi zatelefonoval blízky priateľ, ktorý pracuje ako evanjelista v rozhlase. Jeho dcéra, ktorá bývala v našom meste, ho informovala o našom rozhodnutí.

Povedal mi: „Ahoj, brat Venden. Volá tvoje svedomie!“ A začal vymenovávať všetky možné dôvody, ktoré ho na-

padli, prečo by sme mali zostať v Kalifornii. Niektoré boli naozaj presvedčivé. Navyše to bol človek, ktorého som si vážil a rešpektoval som jeho múdrosť. Keby mi zatelefonoval o týždeň skôr, je možné, že by ovplyvnil naše rozhodnutie aj napriek ostatným krokom pri poznávaní Božej vôle! Načasovanie nebolo dobré. Už sme súhlasili a dvere boli otvorené. Nemohol som poslúchnuť jeho hlas, aj keď musím povedať, že bolo mimoriadne ťažké postupovať proti jeho radám.

Keď vyhladávame v našich životoch pri rozhodovaní vedenie Ducha Svätého, môžeme byť svedkami toho, ako jeho ruka spôsobuje rôzne stretnutia. Buď nám sprostredkuje nejaký kontakt, ktorý ovplyvní naše rozhodnutie, alebo naopak, zabráni nejakému stretnutiu. Stalo sa to už aj vo vašom živote? Opakovane sa snažíte s niekým spojiť. Zakaždým, keď zavoláte, je linka obsadená alebo volaná osoba práve odišla, prípadne sa mala vrátiť, ale ešte tam nie je. Jednoducho, nech sa akokoľvek usilujete, nemôžete sa s tým človekom skontaktovať. Možno ste niekedy zažili pravý opak. Na tú istú osobu natrafíte pätnásťkrát za jediný deň, nakoniec pristúpite na rozhovor a zistíte, že to bolo stretnutie, ktoré zorganizoval Boh. Spôsoby, akými Boh pracuje, sú pre naše ľudské myslenie často záhadné. Jeho prozreteľnosť nám privádza do cesty ľudí a to je jeden zo spôsobov, ktoré si Boh vybral, aby nám odhalil svoju vôľu.

Existuje ale aj iná oblasť Božej prozreteľnosti, akoby odvrátená strana, od ktorej by sme najradšej utiekli, keby sme mali na to príležitosť. Božia prozreteľnosť nás často vedie skúškami a problémami, s ktorými sa v tomto svete

hriechu stretávame. Sám Boh nás neprivádza do ťažkostí, ale jeho prozreteľnosť nás nimi môže viesť. Akúkoľvek prekážku silami temnoty vrhnutú do našej cesty môže Boh zmeniť na odrazový mostík, ktorý vedie k naplneniu jeho plánu v našom živote.

Pamätáte si na Jozefa? Keď ho karavána odvážala a na horizonte pomaly mizli otcove stany, vyzeralo to ako absolútny koniec. Ako by mohla zrada vlastných bratov a zlé zaobchádzanie obchodníkov s ním byť súčasťou Božieho plánu v jeho živote? Situácia sa trochu zlepšila, keď už nejaký čas pobudol v Egypte a na dvore Putifára si získaval čoraz väčšiu dôveru. Nevydržalo to ale dlho. Čoskoro sa ocitol v egyptskom väzení a jeho viera v Boha prešla bolestnou skúškou. Bola to odvrátená strana mince Božej prozreteľnosti, ktorá umožnila, aby sa dostal na takéto miesto. Bola to ale Božia prozreteľnosť, pretože skúšky, ktoré dopadli na Jozefa, boli prípravou na jeho neskoršiu vykupiteľskú prácu, a to nielen v rámci rodiny, ale aj v okolitých národoch.

Dávid utekajúci pred rozhnevaným Saulom, Jeremiáš v cisterne plnej bahna, Ján Krstiteľ v Herodesovom väzení, milovaný apoštol Ján na ostrove Patmos – tento zoznam by mohol pokračovať. Veľakrát viedla Božia prozreteľnosť Božích mužov a Božie ženy temnými opustenými cestami. Našej ľudskej prirodzenosti je bližšie vyslobodenie Daniela z jamy plnej levov, ako sŕatie Jána Krstiteľa. Milujúca Božia prozreteľnosť sa ale prejavila v oboch prípadoch. Ešte stále platí sľub, že „všetky veci slúžia na dobro tým, ktorí milujú Boha, ktorí sú povolání podľa jeho predsavzatia“. (Rim 8,28)

Len ťažko chápeme, že nie je väčším dôkazom Božej priazne a Božieho vedenia vzniesť sa do neba na ohnivom voze, ako zomrieť na následky dlhej a ťažkej choroby. Elizea si Boh vážil rovnako ako Eliáša a obidvaja boli vedení jeho prozreteľnosťou pri naplňovaní svojich úloh v Božom pláne. Verným nasledovníkom Pána Ježiša je zasľúbené, že s ním budú nielen v utrpeniach, ale aj v jeho službe a v jeho sláve. Jemu môžeme zveriť svoj život aj vtedy, keď to, čo pre nás vybral, je vzdialené od našich predstáv a prianí. Spieva sa o tom v jednej piesni:

Cesta, po ktorej som išiel, ma priviedla bližšie k Bohu,
aj keď často viedla bránami zármutku,
ale na tej, ktorú by som si vybral sám,
môžem prísť o radosti, ktoré na mňa ešte čakajú...

Keď budeme objavovať a prijímať pôsobenie prozreteľnosti, prinesie nám to zo všetkých ôsmich krokov najväčšie vzrušenie. Ide totiž o krok, ktorého režisérom je Boh. On sám si vyberá čas a spôsob komunikácie s nami. Zásahy jeho prozreteľnosti sa nedajú napodobniť ľudským úsilím. Hoci často nerozumieme dôvodom pôsobenia Božej prozreteľnosti, pre človeka, ktorý hľadá Božiu vôľu, znamená jeden z najjasnejších dôkazov Božieho vedenia.

Keď sa naučíte vo svojom živote citlivo vnímať Božiu vôľu, pochopíte, čo znamená vďaka jeho milosti nemať žiadnu vlastnú vôľu, a každý deň ho budete vyhľadávať prostredníctvom Písma, modlitby a spoločenstva s ním. Vtedy začne byť pre vás jeho vedenie vďaka prozreteľnosti veľmi dôležité. Ak sa budete *skutočne zamýšľať* nad tým, ako vás Boh viedol v minulosti, aj *nad zásahmi*

*Jeho prozreteľnosti v prítomnosti, získate hlbšie poznanie
Jeho vôle.*

Krok 5

Božia vôľa a vaši priatelia

Pred niekoľkými rokmi sa do Oregonu nastáhoval mladý, slobodný kazateľ. Nastúpil do svojho prvého zboru, v ktorom boli aj dve staršie, slobodné ženy, sestry. Obidve sa začali o neho zaujímať.

Netrvalo dlho a ich matka pozvala mladého kazateľa po skončení bohoslužby na obed. Po obede ho jedna zo sestier s veľkým vzrušením zavolała do obývacej izby a tam mu povedala: „Boh mi ukázal, že sa máme stať manželmi!“

Jeho odpoveď bola klasická. „To je zaujímavé. Ak to isté povie Boh aj mne, tak sa zoberieme!“

V Los Angeles prišla za mnou jedna žena a povedala mi: „Brat kazateľ, Pán mi zjavil, že na Aljaške je zlato. Ukázal mi presné miesto, kde sa nachádza. Stačí so sebou zobrať iba metlu, odmiest' sneh, vybrať zlato a priviesť ho sem. A vy máte ísť so mnou.“

Spomenul som si na toho mladého kazateľa z Oregonu a odpovedal som jej: „To je zaujímavé. Ak mi Pán ukáže to isté, tak pôjdem s vami.“

Žena povedala: „Naozaj pôjdete so mnou?“

„Áno, ak mi Pán ukáže to isté.“

Odišla celá rozrušená a spokojná s mojou odpoveďou. Mal som podozrenie, že má trochu problémy s „hlavou“ a čas ukázal, že som sa nemýlil. Nikdy som neodcestoval s metlou na Aljašku.

Aj keď nemôžeme byť *závislí* od druhých, rada od iného človeka môže byť dôležitým bodom pri chápaní Božej vôle. Krokom číslo päť sú *rady od veriacich priateľov*.

Je to krok, ktorý som pridal k pôvodnému Müllerovmu zoznamu. Môžeme si o ňom prečítať v mnohých kapitolách Písma. V Žalme 1,1 je napísané: „Blahoslavený ten, kto nechodí podľa rady bezbožníkov.“ Všimnite si, že tu je varovanie pred radami bezbožníkov, nie varovanie pred zbožnými ľuďmi. A keď si prečítame Príslovie 11,14, kde je napísané: „Keď niet múdrej správy, ľud upadá, záchrana je však tam, kde je mnoho radcov“, zistíme, že sa tu hovorí o ľuďoch, ktorí sa riadia podľa Božích rád.

Existujú dobrí aj zlí radcovia. Určite dobre viete, že poradenstvo sa v poslednom čase stalo veľmi obľúbeným zamestnaním a venuje sa mu veľa ľudí. Samotná rada však nestačí. Ak sa chcete dozvedieť viac o tom, aká je Božia vôľa vo vašom živote, je dôležité, aby ste dostali radu od dôveryhodného veriaceho človeka. Môže sa však ľahko stať, že sa v poradcovi zmýlime. To, že je kresťanom, ešte z neho nerobí kresťanského poradcu.

Keď teda zahrnieme do ôsmich krokov na poznávanie Božej vôle rady od svojich kresťanských priateľov, mali by sme sa obrátiť na zbožných ľudí, a nie na takých, ktorí žijú podľa svojich vlastných predstáv.

Kto je zbožný? Čo robí z človeka kresťana? Biblia hovorí, že Pán Boh vie, ako zachrániť zbožného človeka

od pokušenia. Zaujímavé, lebo z toho vyplýva, že Pán Boh nevie z pokušenia vyslobodiť bezbožníka. Čo teda znamená byť zbožný? Je to človek, ktorý má úzky vzťah s Hospodinom.

Často sa nám stáva, že kresťanstvo porovnávame so správaním. Kritériom by ale mali byť vzťahy. To je jediné, čo rozhodne o našom ospravedlnení z viery. Nezáleží na tom, čo o sebe tvrdia druhí. Jediným, skutočným kresťanským poradcom je ten, kto má osobný vzťah s Pánom Ježišom Kristom.

Veľa ľudí má na svojich menovkách uvedené „kresťanský poradca“, a pritom nimi vôbec nie sú. To nie je ťažké rozpoznať. Človek, ktorý ním naozaj je, vás bude usmerňovať k bližšiemu vzťahu s Ježišom. Nekresťanské poradenstvo ako celok vás bude viesť k tomu, aby ste sa spoliehali sami na seba alebo na služby poradcu.

V sekulárnom prostredí platí, že človek, ktorý je považovaný za dobrého poradcu, vás vedie a usmerňuje tak dlho, kým nie ste schopní sami sa rozhodovať a konať. Zlý poradca sa snaží udržať vás závislým od neho, aby zarobil čo najviac peňazí. Ale kresťanský poradca vám pomôže vložiť dôveru v Pána Ježiša ako do jediného zdroja nádeje a pomoci.

V Biblii je veľa príkladov tých, ktorí požiadali druhých o pomoc, keď sa snažili rozpoznať Božiu vôľu. Pozrime sa najprv na niekoľko ľudí, ktorí hľadali pomoc na nesprávnych miestach.

V 1. knihe Kráľov, v 12. kapitole čítame o Rechabeámovi, Šalamúnovom synovi. Šalamún zomrel a Rechabeám po ňom nastúpil na trón. Práve vtedy, keď sa ujal

vlády nad kráľovstvom, prišli k nemu zástupcovia ľudu s požiadavkou. Povedali: „Tvoj otec urobil naše jarmo tvrdým, ale ty teraz uľahči tvrdú službu svojho otca a ťažké jarmo, ktoré na nás vyložil, a budeme ti slúžiť.“

Ku koncu svojho života sa Šalamún odvrátil od Hospodina a uvalil na ľud ešte vyššie dane, aby mohol vybudovať prepychové a výstredné kráľovstvo. Ľudia boli z tohto tvrdého jarma unavení a s nástupom nového kráľa očakávali zmenu.

Rechabeám odpovedal: „Odíďte na tri dni a potom sa vráťte ku mne! Ľud teda odišiel.“ (verš 5) Pamätáte si ten príbeh? Rechabeám si zavolať starších radcov. Tí mu poradili, aby vyhovel požiadavkám ľudu, znížil dane, a tak si získal ich lojalitu a podporu. Mladému kráľovi to ale nestačilo. Obrátil sa s prosbou o radu na ambiciózných, nezrelých mladých ľudí, ktorí boli podobní ako on. Mladíci odpovedali: „Takto odpovedz tomuto ľudu, ktorý ti vravel: Tvoj otec urobil naše jarmo tvrdým, ale ty uľahči naše jarmo, – takto im hovor: Môj malíček je hrubší ako bedrá môjho otca. Ak vám môj otec urobil jarmo tvrdým, ja ešte pridám k vášmu jarmu. Môj otec vás trestal bičmi, ale ja vás budem trestať škorpiónmi.“ (verše 10.11)

Rechabeám poslúchal teda zlé rady týchto mladých ľudí. Ale je tu ešte niečo závažnejšie. Nevidíme ani náznak toho, že by sa o svojom probléme rozprával s Hospodinom. Zariadil sa podľa seba a rozhodol sa konať tak, ako mu radili krutí a sebavedomí mladí muži. Výsledkom bolo rozdelenie kráľovstva na Izrael a Júdu. Kráľovo nesprávne rozhodnutie postavilo tieto dve krajiny na veľa rokov proti sebe. Desať z dvanástich kmeňov

sa vymanilo spod ťažkého jarma a pod jeho nadvládou zostal iba zlomok z pôvodného počtu ľudí. Mladý kráľ sa riadil zlými radami.

Možno to je poučením aj pre nás. Skôr ako sa naučíme žiť, musíme primerane zostarnúť. Veľmi rýchlo zostarujeme a príliš neskoro zmúdrieme. Ktorýkoľvek hlupák sa vie poučiť zo svojich chýb, ale iba múdry muž sa vždy poučí z chýb druhých. Rechabeám nepočúval skúsených radcov. Výsledok jeho nesprávneho zhodnotenia situácie bol katastrofálny.

Pozrime sa na ďalší zaujímavý starozákonný príbeh. Nájdeme ho v 22. kapitole 1. knihy Kráľov. Kráľovstvo je rozdelené na dve časti – Izrael a Júdu. Achab je kráľom v jednom kráľovstve, Jozafát v druhom. Achab navštívil svojho protivníka Jozafáta a požiadal ho o spojenectvo proti spoločnému nepriateľovi, Rámotovi v Gileáde. Jozafát povedal izraelskému kráľovi: „Opýtaj sa, prosím, najprv na slovo Hospodinovo.“ (verš 5)

A tak Achab zhromaždil svojich prorokov, čo bolo asi štyristo mužov, a opýtal sa ich: „Mám ísť do boja proti Rámot-Gileádu, alebo to nechať tak?“ Odpovedali: „Chod', Pán ho dá kráľovi do rúk.“ (verš 6)

Ale Jozafát nebol spokojný. V siedmom verši hovorí: „Nieto tu ešte proroka Hospodinovho, že by sme sa ho opýtali?“ Možno si spomínate, že Jozafát bol na rozdiel od Achaba zbožný muž. Achab si nevybral vhodnú manželku a nasledoval ju v mnohých zlých skutkoch. Pravdepodobne veľmi potreboval Jozafátovu pomoc práve v tejto bitke, pretože bol ochotný riadiť sa jeho radami. Povedal: „Ešte je jeden muž, prostredníctvom ktorého by

sme sa mohli opýtať Hospodina, ale toho nenávidím, lebo mi neprorokuje dobré, len zlé. Je to Mícha, syn Jimlov.“ (verš 8)

Jozafát ho však napomenul: „Kráľ by sa nemal takto vyjadrovať.“ Potom kráľ prikázal, aby pred neho priviedli Míchu.

Posol, ktorý po neho išiel, sa snažil celú vec vybaviť najlepšie, ako vedel. Povedal mu: „Pozri, reči prorokov sú pre kráľa jednohlasne priaznivé. Nech je aj tvoja reč ako reč jedného z nich. Predpovedaj dobré.“ (verš 13)

Mícha odpovedal: „Akože žije Hospodin, budem hovoriť, čo mi Hospodin povie.“ (verš 14) Ak to bolo tak, potom mu Boh vložil do úst zaujímavé slová, lebo keď predstúpil pred kráľa Achaba a položili mu otázku: „Mám ísť do boja proti Rámot-Gileádu, a či to nechať tak?“, odpovedal slovami: „Tiahni, budeš mať úspech. Hospodin ho dá kráľovi do rúk.“ (verš 15)

Achab však rozpoznať, že Mícha s ním nehovorí otvorene. Možno si všimol záblesk v jeho očiach. Jeho reakciu by sme mohli označiť za smiešnu. Povedal: „Kolkokrát ťa mám zaprisahať, aby si mi hovoril len pravdu v mene Hospodinom?“ (verš 16) Až potom oznámil Mícha kráľovi odpoveď od Hospodina: „Videl som všetok Izrael rozptýlený po vrchoch ako ovce, ktoré nemajú pastiera. A Hospodin riekol: Tieto nemajú pánov. Nech sa každý navráti v pokoji.“ (verš 17)

Namiesto toho, aby Achab ocenil varovanie zoslané od Boha, obrátil sa mrzuto na Jozafáta: „Či som ti nepovedal, že mi neprorokuje nič dobré, ale iba zlé?“ (verš 18)

Achab rozpoznal v druhom posolstve Míchu Hospodinov hlas. Nebol ale ochotný riadiť sa podľa neho. Pustil sa do vojny proti Rámotu v Gileáde a to bol jeho koniec. Počas boja ho zabili.

Musíme si uvedomiť, že nestačí sa len dozvedieť, aká je Božia vôľa v našom živote. Od Boha musíme súčasne dostať silu, aby sme ju boli schopní uskutočniť, inak zistíme, že sme na tom ako kráľ Achab.

Stalo sa to v roku 1957. Potreboval som auto. Obchodník s ojazdenými vozidlami, kresťan, mi ukázal model Cadillac z roku 1953. Predtým ho mal jeden starý učiteľ z Pasadeny. To auto sa mi veľmi páčilo! Vždy som túžil po Cadillacu, s koberčekmi od steny po stenu, tichým motorom a hladkým radením. Chvíľu mi trvalo, kým som presvedčil moju manželku. Nahovoril som jej, aké je to výborné auto, že dlho vydrží, málo spotrebuje, nestratí na hodnote a to všetko za polovičnú cenu Chevroletu! Rozhodol som sa hneď, ako som ho vyskúšal. Nevidel som na ňom žiadnu chybu. Bol som ako Rechabeám, bol som ako Achab. Dokonca, aj keď som kdesi v kútiku srdca tušil, že moje rozhodnutie nie je správne, nebolo sily, ktorá by ma vtedy zadržala!

A tak som nakoniec mal svoj vytúžený Cadillac. Členovia môjho zboru si kvôli tomu začali zo mňa robiť žarty. Netrvalo dlho a pred každou návštevou som radšej zaparkoval o niekoľko domov ďalej a išiel pešo, len aby nevideli moje auto!

Chladič bol čiastočne prehrdzavený, a tak sa auto rýchlo prehrievalo, čo spôsobilo zadretie motora. Valce sa, samozrejme, naplnili vodou, takže auto odmietlo štartovať. Musel

som požiadať môjho suseda, aby ma odtiahol, čo poškodilo prevodovku.

Onedlho nato praskol aj výfuk. Potom som zistil, že koberčeky sú od steny po stenu zo spodnej strany úplne plesnivé. Keď som musel na aute nechať vymeniť chladič, prevodovku, výfuk a čalúnenie, už zo mňa nebol taký fanúšik Cadillacu ako predtým!

Vo svojom živote asi každý z nás zažil chvíle, keď sme poslúchli zlé rady a potom sme museli znášať následky svojich rozhodnutí. V Písme sú aj povzbudivé príbehy ľudí, ktorí počúvali zbožné rady, a tak boli uchránení od mnohých porážok. Jedným z nich bol Mojžiš. Raz ho do púšte prišiel navštíviť jeho svokor. Bol svedkom toho, ako Mojžiša volali od riešenia jedného sporu k druhému, od skorého rána do neskorého večera, celé dni. Robilo mu to starosti. Uvedomil si, že Mojžišove sily nestačia na to, aby zvládol také množstvo ľudí, a tak mu ponúkol dobrú radu. Navrhol Mojžišovi, aby si všetko zorganizoval. A on spoznal v jeho rade pôsobenie Hospodina. Môžete si o tom prečítať v 2. knihe Mojžišovej, v 18. kapitole. Jetro mu navrhol, aby vyhľadal schopných a bohabojných mužov, ktorých by ustanovil za vodcov nad ľuďmi. Veliteľov na tisíc, na sto, na päťdesiat a na desať ľudí. Poradil mu, aby im prenechal zodpovednosť za menšie problémy a k Mojžišovi budú prichádzať len so zložitejšími záležitosťami.

Jetro povedal: „Ak to budeš takto robiť, a aj Boh ti to prikazuje, budeš môcť vydržať a všetok tento ľud príde na svoje miesto v pokoji. Mojžiš poslúchol radu svojho svokra a urobil všetko, čo mu povedal.“ (2 Moj 18,23.24)

Prvé miesto, kde môžete dostať radu od Hospodina, je vaša rodina! Ale pozor! Rodina, ktorá netvorí celok a len jeden člen si myslí, že ho vedie Boh, nie je šťastná.

Pred niekoľkými rokmi som ako kazateľ v Mountain View v Kalifornii spolu s manželkou strávil šťastné chvíle. Keď nám ponúkli miesto v južnej Kalifornii, celá naša rodina bola proti tomu. Členovia nového zboru nás vytrvalo pozývali, a dokonca nám ponúkli, aby sme sa k nim prišli pozrieť s tým, že nám uhradia všetky cestovné náklady. A tak sme s návštevou súhlasili. Odpovedali sme: „S radosťou si k vám urobíme výlet, ale to neznamená, že sa naozaj presťahujeme!“

Po našom príchode sme vstúpili do kancelárie cirkevného administrátora, ktorý nás pozval. Manželka so synom sa pohodlne usadili do kresiel a bez záujmu sa pozerali z okna. Ako som sa hanbil! Keď sme odišli, hneď som im to vyčítal: „Pozrite, nemusíte sa takto správať. Buďte zdvorilejší. Ved' sme im už povedali, že tú ponuku neprijmeme.“

Išli sme do zboru a zúčastnili sa na recepcii, ktorú usporiadali na našu počesť. Bolo to pre nás náročné. Všetci sme si vydýchli, keď sme odtiaľ odchádzali. Vracali sme sa cez púšť Mojava do krásnej severnej Kalifornie.

Cestou som povedal rodine: „Nebojte sa, nikam sa nebudeme sťahovať.“ A vo svojom srdci som povedal Pánovi: „Do južnej Kalifornie sa môžeme presťahovať iba vtedy, ak sa radikálne zmení postoj mojej ženy a môjho syna.“ To aj mňa upokojilo.

Prišli sme domov, zaparkovali auto v garáži, vybalili veci a ja som si myslel, že táto záležitosť je uzavretá. Nasledujúce ráno za mnou prišiel môj syn. „Ocko?“ prihovoril sa.

„Prosím?“ A on mi povedal: „Myslím, že by sme sa mali presťahovať do južnej Kalifornie.“

O chvíľu prišla s rovnakým názorom manželka bez toho, aby sa predtým rozprávala s našim synom. Začali sme nad tým znovu rozmýšľať a uvedomili si, že sme urobili chybu v prvom kroku. V danej záležitosti sme sa nevzdali vlastnej vôle.

O niekoľko dní sme pri rodinnej pobožnosti natrafili na príbeh, o ktorom som už rozprával. Boh v ňom niekomu odporučil, aby *sa vydal na juh, na cestu, ktorá ja opustená*. Píše sa o tom v Skutkoch, vo 8. kapitole. Je to príbeh etiópskeho dvorana a Filipa. A ako sa hromadili ďalšie a ďalšie informácie na základe ôsmich krokov na poznanie Božej vôle, nakoniec dozrel čas, keď sme sa všetci zhodli na tom, že by sme to pozvanie mali prijať a presťahovať sa do južnej Kalifornie.

Boh vás môže viesť aj prostredníctvom vašej rodiny. Môže vás tiež viesť prostredníctvom častí Kristovho tela. To sa stalo v 4. kapitole Skutkov, kde Petra a Jána zatkli kvôli tomu, že hlásali svedectvo o evanjeliu Ježiša Krista. Vedúci predstavitelia národa ich varovali, aby viac nehovorili v jeho mene. Prvé, čo po prepustení urobili, bol návrat medzi bratov. Rozprávali im, čo zažili. Tí si hneď kľakli na kolená a pozdvihli svoje hlasy k Bohu. Výsledkom bolo naplnenie Duchom Svätým a získanie odvahy pokračovať v diele a hlásať dobrú správu o Ježišovi.

Pamätajte si ale, že ak beriete do úvahy rady príslušníkov rodiny, svojich blízkych priateľov či členov cirkvi, nemali by ste sa rozhodovať len podľa nich. Opäť si pripomeňme dôležité varovanie. Nerozhodujte sa len podľa jedného

jediného kroku! Zvážte všetky okolnosti a svoje rozhodnutie urobte na základe úplných informácií.

Keď bol Ježiš na tejto zemi, na začiatku jeho verejného pôsobenia na svadbe v Káne Galilejskej ho zavolała matka a povedala mu o probléme s vínom. Aj keď Ježiš cítil, že má schopnosť túto nepríjemnosť vyriešiť, jemne jej pripomenul, že sa musí slobodne rozhodovať, aby mohol konať vôľu svojho Otca v nebesiach. Dokonca ani vlastná matka nemala právo riadiť jeho misijné pôsobenie. Rovnako reagoval, keď mal len dvanásť rokov a zdržal sa v chráme. A na záver života, keď sa matka a bratia snažili donútiť ho, aby svoje učenie prispôbil ich predstavám, odmietol to. Bol láskavý, milujúci a úctivý, ale nedovolil členom svojej rodiny, aby nad jeho rozhodovaním prevzali úplnú kontrolu. Súčasne je pravda, že väčšinu svojho života Ježiš poslúchal svojich rodičov, pracoval v tesárskej dielni a bol súčasťou rodiny, ktorú mu dal jeho Otec.

Vaši príbuzní, blízki a veriaci priatelia alebo členovia cirkvi môžu byť cestou, prostredníctvom ktorej k vám prehovára Boh, ale nemusí to platiť vždy a všade. Dokonca keď aj vaša rodina, priatelia či členovia zboru sú vernými Božími nasledovníkmi a sú s Hospodinom v úzkom kontakte, môže Boh dočasne zavrieť ich oči pred posolstvom, ktoré vám určil, aby ste sa naučili priamo počúvať jeho hlas a neboli ste pri svojich modlitbách, premýšľaní a študovaní závislí od druhých ľudí. V konečnom dôsledku, tie najlepšie rady prichádzajú od toho, ktorý dostal označenie „divotvorný Radca, Božský bohatier, Otec večnosti, Kráľ pokoja“. Pri našom hľadaní jeho vôle sme na neho stále odkázaní. Sme s ním v kontakte? Viete,

čo znamená počuť jeho hlas a rozpoznávať jeho vedenie vo svojom živote?

Boh neprestáva viesť svoj ľud. Aké požehnanie nám prináša prostredníctvom tých, ktorí majú radi nás a ktorí milujú aj Jeho, *keď sa radíme s kresťanskými priateľmi!*

Krok 6

Božia vôľa a vaše modlitby

Hneď na začiatku sme si ujasnili, že prvý krok je najťažší zo všetkých. Znamená vzdať sa v rozhodovaní vlastnej vôle. A mnohí zistili, že ôsmy, posledný, pri poznávaní Božej vôle prináša najväčšie vzrušenie, pretože práve pri ňom začíname skutočne vnímať nebeskú silu. Ale šiesty krok je najdôležitejší. *Prosíte Boha, aby vás viedol v rozhodnutí, ktoré chcete urobiť.* Keby sme mali čas len na jeden z krokov, určite by sme si všetci vybrali práve tento – modlitbu. V živote kresťana neexistuje nič, čo by bolo dôležitejšie a čo by sme mohli vynechať, keď rozpoznávame Božiu vôľu.

Modlitbu často zanedbávame a podceňujeme. Veľakrát postupujeme podľa svojich vlastných plánov a predstáv. Až keď urobíme rozhodnutie, čo a akým spôsobom podnikneme, odrazu si spomenieme, že by sme sa mali pomodliť. Už sa vám stalo, že ste sedeli na rokovaní nejakého výboru a po niekoľkých hodinách zvažovania pre a proti sa konečne hlasovalo? A viete si predstaviť, že by tesne pred tým, ako sa začnete rozchádzať, niekto povedal: „Nemali by sme sa pomodliť, skôr než skončíme?“

Tým, že modlitbu uvádzame ako šiesty krok, sa v žiadnom prípade nesnažíme zoradiť jednotlivé kroky podľa ich významu. Modlitba je dôležitá pri každom z nich. Bez modlitby nemáme žiadnu nádej, že budeme schopní vzdať sa vlastnej vôle. Bez nej je čítanie Božieho slova skôr zraňujúcim nástrojom, nie požehnaním. Možno ten najväčší úžitok, ktorý môžeme získať, je poradiť sa s kresťanskými priateľmi, ktorí sú nám spoľahlivou modlitebnou oporou v našom rozhodovaní. Modlitba je nevyhnutná v celom procese hľadania Božieho vedenia. Tvorí totiž podstatnú časť kresťanského života.

Keď sa Nehemiáš trápil nad tým, že práce na obnove chrámu nepostupujú tak, ako by mali, kráľ si všimol jeho správanie a spýtal sa ho na dôvod. Nehemiáš bol prekvapený. Nemal v úmysle rozprávať sa s ním o problémoch svojho národa. Vzápätí ho kráľ prekvapil ešte viac, keď povedal: „O čo teda žiadaš?“ (Neh 2,4)

Nehemiáš nemal čas starostlivo zvažovať riadenie prozreteľnosti ani konzultovať celú záležitosť so svojimi veriacimi priateľmi. Mal čas len na jedinú. Hneď tam, v prítomnosti kráľa použil ten najdôležitejší krok pri poznávaní Božej vôle. V tom istom verši čítame: „A ja som sa medzitým modlil Bohu nebies.“

Ešte skôr ako odpovedal kráľovi podľa vlastného rozumu, hľadal Nehemiáš Hospodinovo vedenie, a to mu bolo dané. Priamo na mieste mu Boh vložil do úst slová, ktoré mal povedať.

Stáva sa, že sa ocitnete v situácii, v ktorej sa treba rýchlo rozhodnúť. Napríklad budete na diaľnici a musíte zareagovať v stotine sekundy. Môžete použiť svoj vlastný

rozum alebo ako Peter, keď bol v búrke na mori, zvolal: „Pane, zachráň ma.“ Ak budete chcieť pomôcť priateľovi, susedovi alebo členovi rodiny, možno hneď nenájdete tie správne slová. Vždy však máte na výber. Buď sa spoľahnite na svoje vlastné sily, alebo vyšlete tichú modlitbu smerom k nebu s prosbou o podporu a múdrosť zhora. Možno sa budete musieť rozhodovať v nejakej obchodnej záležitosti, ktorá vás zaskočila. Nemohli ste sa pripraviť, lebo vám chýbal potrebný čas na posúdenie všetkých ôsmich krokov. Môžete sa spoľahnúť na vlastný úsudok, alebo volať k Hospodinovi podobne ako Nehemiáš a bremeno rozhodovania preniesť na neho.

Opäť tu vidíme dôležitosť, takmer až absolútnu nevyhnutnosť tráviť čas na modlitbách a v spoločenstve s Bohom deň čo deň, *skôr ako príde kríza*. Keď udržujeme s Bohom každodenný úzky vzťah, bude nám taký blízky, že v skúške alebo pri rozhodovaní sa naše myšlienky k nemu obrátia rovnako prirodzene, ako sa točí kvietok za slnkom. Tento princíp platí aj v opačnom prípade. Ak pestovanie vzťahu s Bohom zanedbávame, potom nám v krízovej chvíli ani nenapadne myšlienka hľadať Božiu vôľu. Radšej sa spoľahneme na svoj chabý úsudok a pokúsime sa zachrániť vlastnými silami.

Keď budeme premýšľať nad modlitbou, získame nové pohľady, ktoré nám objasnia hlboký zmysel a význam tohto najdôležitejšieho kroku. A tak sa poďme pozrieť zblízka na miesto a funkciu modlitby pri hľadaní Božej vôle v našom živote.

Ako prvé je nevyhnutné uvedomiť si dôležitosť modlitby. Sme vyzývaní, aby sme sa pýtali. Príkladom je text

u Lukáša 11,9 -13: „Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a bude vám otvorené! Lebo každý, kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu bude otvorené. Vari je medzi vami otec, ktorý by dal svojmu synovi kameň, keď ho žiada o chlieb? Alebo hada, keď ho prosí o rybu? Alebo mu podá škorpióna, keď si pýta vajce? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá Otec z neba Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ Ako odpoveď na modlitbu je daný Duch Svätý, verný sprievodca. Všimnite si, že keď hovoríme o prosbe o Božie vedenie, neznamená to, že máme žiadať nejaké znamenie. Neprosíme Boha, aby z modrej oblohy nechal udrieť blesk alebo aby z neba zostúpil oheň. Nerobíme nič iné, len mu ponúkame svoj život a pozývame ho, aby nad ním prevzal kontrolu tak, ako on uzná za vhodné.

Boh vytvoril pre vás život jedinečný plán. Ľudia niekedy hovoria: „Pri niektorých rozhodovaniach môže existovať viac ‚správnych‘ možností. Boh nám dal mozog, aby sme ho používali. Nech sa rozhodneme akokoľvek, musí to byť Božia vôľa, či už použijeme logický úsudok, alebo sedliacky rozum.“ Ako sme ale poznamenali skôr, keby to tak bolo, potom by ateista mohol byť vedený Bohom rovnako ako modliaci sa kresťan.

Jonáš uvažoval práve takýmto spôsobom, keď ho Boh poslal do Ninive. Rozhodol sa na základe vlastného rozumu, že Taršiš nie je až také zlé miesto na život. Po niekoľkých dňoch v ústraní, vo veľmi zaujímavom „útulku“, svoj postoj od základov zmenil! Pán Boh má dôvod, prečo vedie naše kroky na miesta, ktoré pre nás

vybral. Vedel, čo robí, keď namiesto Petra či Jána poslal za etiópskym dvoranom Filipa. A mal dobrý dôvod na to, že priviedol malé izraelské dievčatko ako slúžku do Naámanovej domácnosti. A vybral práve Ananiáša, aby oslovil apoštola Pavla, ktorý sa oslepený svetlom pri Damasku modlil za vedenie zhora.

Aj keď na prvý pohľad môže existovať viac „dobrých“ rozhodnutí, jedine Boh vie posúdiť, ktoré je najlepšie, a povie vám to. Nemyslite si, že Boha máme prosieť o pomoc len v rozhodujúcich chvíľach nášho života. Mali by sme sa k nemu obracať v každej situácii, aj pri malých rozhodovaniach. Dostali sme požehnanú príležitosť hľadať ho na modlitbách, pri *všetkých* problémoch, veľkých aj malých, a tak poznávať, aká je jeho vôľa. V liste Filipanom 4,6.7 je napísané: „Pre nič nebudte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.“

Mali by sme menej dôverovať sebe a svojim schopnostiam a viac sa zamerať na to, čo pre nás urobil Boh. V živote kresťana sa problémy nedelia na málo významné, ktoré sa riešia bez Boha a na dôležité, ktoré si vyžadujú Hospodinovu pomoc. Neexistuje nič príliš malé alebo príliš veľké, čo by sme nemohli predložiť Bohu na modlitbe a dať mu tak príležitosť, aby sa problému ujal sám. On je Boh, pre neho nie je nič nemožné. On je Boh, ktorý udržiava vesmír so všetkými svetmi, hviezdami a planetárnymi sústavami. Je ale tiež Bohom, ktorý sa stará o trávu na lúke, o vrabca, ktorý lieta po nebi. Má

spočítané všetky vlasy na vašej hlave. Ale oveľa väčší záujem má o to, čo sa v nej odohráva!

A aj keď je týchto osem krokov na poznanie Božej vôle veľkou pomocou, vždy, v prípade zásadných, ale aj tých najmenších rozhodnutí vášho života, sa môžete upriamiť na jeden jediný krok, ktorým je modlitba.

Sme vyzývaní, aby sme dnes hľadali pomoc, ale zajtrajšok odovzdali do Božích rúk. Boh nám neukáže všetky detaily nášho života naraz, to by nás ochromilo. Chce viesť svoje deti deň za dňom. V Kázaní na hore Ježiš vyhlásil: „Nebudte teda ustarostení o zajtrajšok, lebo zajtrajšok sa o seba postará. Každý deň má dosť vlastného trápenia.“ (Mat 6,34)

Hoci je pravda, že niektoré rozhodnutia je dobre urobiť skôr, v nevyhnutnom prípade si môžeme byť istí Božou pomocou. Ak máte tridsať dní na to, aby ste sa rozhodli, či prijmete novú prácu alebo nie, netreba to uzavrieť práve dnes. Môžete sa začať modliť a počas nasledujúcich dvadsiatich deviatich dní nemusíte dostať žiadnu odpoveď! Koľko chaosu a napätia v našich životoch je dôsledkom toho, že sa snažíme predbehnúť sami seba a žiť v budúcnosti namiesto toho, aby sme každý deň predkladali Pánu Bohu tie problémy, ktoré musíme riešiť v prítomnom čase!

Boh má úprimný záujem o náš život a chce ho s nami znášať. Preto nie je žiadny rozdiel medzi veľkým a malým rozhodnutím. Modlitba nám dáva príležitosť mať s Hospodinom spoločnosť a rozprávať sa s ním ako s priateľom.

Ak hovoríme so svojimi priateľmi o rozhodnutiach, ktoré musíme urobiť, často tieto situácie detailne opisujeme a komentujeme. Rovnako preberáme zmenu zamestnania, sťahovania na iné miesto, ale tiež nákup pohodlného kresla do obýpacej izby. Podrobne sa zmiňujeme o kladoch a záporoch tak, ako ich vnímame. Vysvetľujeme, prečo uprednostňujeme dané riešenie. Ako Boží priatelia máme veľkú výsadu, že s ním môžeme preberať všetky naše starosti rovnako dôkladne ako s našimi priateľmi. Tak to robil Chizkija. Určite ste už o tomto dobrom kráľovi počuli. V Izaiášovi 37,14 je zaznamenané, že dostal výhražný a rúhavý list od Sancheriba. „Chizkija prevzal list z rúk poslov a keď ho prečítal, vystúpil do domu Hospodinovho a rozprestrel ho pred Hospodinom.“

Nevedel Boh, čo je v tom liste napísané? Samozrejme, že to vedel. Chizkija sa ale o tom s Hospodinom ešte nerozprával, a tak neváhal, išiel do chrámu, aby si s ním pohovoril. Nasleduje jedna z klasických modlitieb v Biblii. Chizkija uviedol svoje argumenty, prečo by mu mal Boh odpovedať a vyslobodiť svoj ľud. Začal rovnako ako iné veľké modlitby chválou Božej veľkosti a moci. Potom do detailov opísal nevyhnutnosť vyslobodenia Božieho ľudu z moci nepriateľa kvôli Hospodinovi samému, aby jeho meno získalo vážnosť u okolitých národov. Spomeňte si, že Boh túto modlitbu vypočul a pripravil svojmu ľudu veľkolepé vyslobodenie.

Kedy ste naposledy vo chvíli rozhodovania predložili svoj plán Hospodinovi? Keď si oddelíme čas na spoločné

vnímanie detailov nášho života s Hospodínom, poskytneme mu otvorený kanál, ktorým nám môže zjaviť svoju vôľu.

Keď žiadame Boha o vedenie pri našich rozhodovaniach, je veľmi dôležité vedieť rozpoznať jeho odpoveď. Dávajte pozor na to, akým spôsobom príde. V Biblii nájdeme niekoľko spôsobov, ktorými Boh odpovedá svojmu ľudu na jeho prosby o vedenie a pomoc. Boh nemusí zakaždým odpovedať tak, ako to očakávate. Používa veľa rôznych metód. Buďte preto trpezliví. Platí zaslúbenie, že keď ho budete hľadať, nájdete ho a keď budete na neho volať, zistíte, že je blízko.

Spomínate si na Natanaela a jeho modlitbu pod stromom, aby mu Boh ukázal, či Ježiš je Mesiáš? Odpoveď dostal prostredníctvom človeka. Prišiel Filip a našiel ho pod stromom a Natanael bol schopný rozpoznať v tom Božie vedenie.

Etiópsky dvoran cestoval vo svojom kočiari. Vracal sa z Jeruzalema domov cez púšť. Prosil o porozumenie a múdrosť pri tom, čo práve čítal. A Boh poslal Filipa, ktorý sa zázračným spôsobom stal v dejinách prvým stopárom!

Józafat sa dostal do problémov, lebo sa v boji proti nemu postavili Amónci, Moábci a ich spojenci. Je to zaznačené v Druhej knihe Paralipomenon, v 20. kapitole. Zvolal modlitebné zhromaždenie, hľadal vedenie a vyslobodenie u Hospodina a Boh mu zoslal svojho prorockého Ducha. Do zhromaždenia vošiel muž s nezvyčajným menom a zopakoval Hospodinovu odpoveď na prosby kráľa a ľudu. Balám, ktorý požiadal o Božie vedenie, ale

v skutočnosti oň nestál, dostal odpoveď prostredníctvom osla. Urobil by dobre, keby ho poslúchol.

Danielovi a jeho priateľom hrozila smrť. V ohrození boli aj vtedajší takzvaní mudrci. Nikto nevedel vyložiť kráľov sen. V odpovedi na modlitbu, v ktorej hľadali Božie vedenie, sa Danielovi prisnil taký istý sen ako kráľovi. Zvyšok príbehu poznáte.

Na ceste z Egypta do Kanaánu prosili Izraelci Hospodina o ochranu a vedenie. Štyridsať rokov ich neustále viedol oblakový stĺp vo dne a ohnivý stĺp v noci, navzdory ich hriechom a zlyhaniam, pádom a sťažnostiam.

Jozef bol zmätený, keď mu Mária povedala o dieťaťku, ktoré nosila pod srdcom. Modlil sa za múdrosť a s touto situáciou sa vyrovnal. Ako odpoveď na modlitbu poslal Boh anjela. Ten mu povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju ženu.“ (Mat 1,20)

Jozua, veľký vojvodca izraelských armád, stál pred Jerichom a hľadal pomoc zhora. A veliteľ Hospodinovho zástupu odpovedal na jeho modlitbu o vedenie. Keď sa Eliáš modlil po tom, ako utekal štyridsať dní a nocí púšťou, Boh odpovedal tichým a jemným hlasom namiesto hrmenia, ohňa a vetra, ktoré Eliáš očakával.

Boh odpovedá na modlitby svojho ľudu rôznymi spôsobmi. Ale úžasná biblická správa je, že keď jeho deti volajú o pomoc, on odpovedá. A to platí pre Božie deti aj dnes.

Pravdepodobne najčastejším dôvodom nezodpovedaných modlitieb je to, že sa nemodlíme! Ako je napísané u Jakuba 4,2: „... ale nič nemáte, lebo neprosíte“.

Máte záujem poznávať Božiu vôľu vo svojom živote? A stojíte o silu, aby ste nasledovali jeho vôľu, keď vám ju Boh zjaví? Odpoveďou je modlitba. Modlitba a zase modlitba. Neprestajná, úprimná a vytrvalá. Neexistuje lepší spôsob poznávania Božej vôle v živote ako *požiadat' Boha, aby nás viedol v rozhodnutiach, ktoré máme urobiť.*

Božia vôľa a vaše rozhodnutie

V Biblii veľakrát zaznieva výzva na rozhodnutie. Po tom, ako Mojžiš na úpätí hory rozbil kamenné dosky a vyriešil problém so zlatým teľaťom, vyzval ľuď: „Kto je Hospodinov, sem sa ku mne!“ (2 Moj 32,26) Ľudia potom znášali dôsledky svojho rozhodnutia.

Jozua na brehu rieky Jordán naliehal na ľud, aby urobil rozhodnutie. Povedal: „Vyvoľte si dnes, komu chcete slúžiť.“ (Joz 24,15) Eliáš prehovoril na hore Karmel k ľudu: „Až dokedy budete krívať na obe strany? Ak je Hospodin Bohom, nasledujte ho!“ (1 Kráľ 18,21)

Aj v našom hľadaní Božej vôle nastane chvíľa, keď sa budeme musieť *rozhodnúť*. Nie je možné prešľapovať na mieste. Nemáme čakať na blesk z neba ani na iný nadprirodzený jav. Po tom, ako sme venovali poznávaniu našich krokov dostatok času, prichádza siedmy krok a s ním rozhodnutie. Preskúmame všetky informácie, ktoré sme doteraz zhromaždili a urobíme to najlepšie rozhodnutie, aké môžeme na základe faktov, ktoré máme k dispozícii. Ak by sme sa mali mýliť, je niekedy menšie riziko postupovať rýchlejšie ako stráviť príliš veľa času váhaním. Posledné kroky sú poistkou pre prípad, že vaše rozhodnutie nebolo správne.

Problémy rozhodnúť sa mal aj kráľ Saul. Potácal sa sem a tam. Jeden deň bol rozhodnutý nasledovať Hospodina, a na druhý deň išiel vlastnou cestou. Raz vyznamenal Dávida tým, že mu dal miesto pri svojom tróne, ale už na druhý deň ho chcel prebodnúť oštepom. Prenasledoval Dávida po celej zemi a snažil sa ho zabiť. Zľutovanie, ktoré mu Dávid preukázal, keď nevyužil príležitosť zabiť kráľa, spôsobilo, že Saul si uvedomil a uznal pôsobenie Božej ruky v jeho živote. Ospravedlnil sa mu za svoje správanie. No hneď nato ho zase začal prenasledovať!

Biblia však hovorí aj o ľuďoch ako Daniel, ktorí sa rozhodli pre dobro a nikdy by od neho neupustili, aj keby by ich to malo stáť čokoľvek. V čom je rozdiel? Prečo sú niektorí ľudia schopní rozhodnutia, idú s dôverou ďalej, kým iní sú takí nerozhodní, až máme dojem, že je pre nich problém ráno sa rozhodnúť, či vstať z postele? Určite to ovplyvňuje aj naša osobnosť. Sme obeťami toho, čo sme zdedili po rodičoch? Nemáme azda šancu rozhodnúť sa pre zásadovosť, a keď si raz niečo vyberieme, tak pri tom aj zostať?

Pri hľadaní biblickej odpovede na tieto otázky použijeme verš, o ktorom by sme nepredpokladali, že ho budeme študovať v súvislosti s rozhodovaním. S touto problematikou však veľmi súvisí. Pavol píše veriacim: „Preto, moji milovaní, ako ste vždy boli poslušní, a to nielen v mojej prítomnosti, ale ešte viac teraz, v mojej neprítomnosti, s bážňou a chvením pracujte na svojej spásе. Ved' Boh pôsobí vo vás, aby ste aj chceli, aj konali podľa jeho dobrej vôle.“ (Fil 2,12.13)

Aj apoštol Pavol mal problém so svojou vôľou, hoci to bol muž s pevnými zásadami, farizej z farizejov, ako sám o sebe povedal. Hovorí o tom v liste Rimanom 7,18: „Vôľa robíť

dobré je vo mne, ale nemám schopnosť uskutočniť to.“ Pavol objavil jeden z dôležitých princípov ľudskej prirodzenosti: nasledovanie Božej vôle si vyžaduje oveľa viac, než len správne rozhodnutie. *Chciet'* sa v tejto súvislosti vzťahuje na moc voľby. Pavol zistil, že je schopný správnej voľby, ale nevládze na tejto ceste zotrvať. Je možné, že ide o rovnaký problém, ktorý urobil z kráľa Saula slabého a bezcharakterného muža. Príležitostne chcel konať dobré skutky, ale keď ich chcel uskutočniť, nemal na to dost' síl.

V liste apoštola Pavla Filipanom 2,13 je o chcení alebo sile rozhodovania jedna zaujímavá myšlienka. Boh, ktorý v nás pôsobí, nás vedie k tomu, aby sme nielen *chceli*, ale aj *konali* (to, čo sa mu páči). Netúži nás len priviesť k správnejmu rozhodnutiu, chce v nás túto dobrú voľbu uskutočniť a dať nám silu, aby sme to, čo pre nás vybral, vedeli urobiť.

Vzbudzuje to vo vás strach? Je to naozaj tak? Všimnite si ešte raz slová, ktoré vyriekol Józua na brehu Jordánu. Nepovedal: „Vyberte si, čo urobíte“, ale: „Vyvoľte si dnes, *komu chcete slúžiť*.“ Mohli by sme to vyjadriť aj takto: „Vyberte si, koho služobníkom sa chcete stať.“

Zamyslite sa na chvíľu nad vzťahom sluha a pán. Kto určuje, čo bude sluha robiť? Kto rozhoduje, čo si sluha *vyberie*? Pán alebo sluha? V skutočnosti má sluha len jednu voľbu. A to možnosť, či sluhom zostane, alebo nie. Hneď ako sa rozhodne, je to pán, ktorý má slovo, a nie sluha.

Ježiš často používal podobenstvo sluha a pán, aby vysvetlil, ako sa prejavuje náš vzťah k Bohu a aké sú zákony nebeského kráľovstva. Hovoril o služobníkoch, ktorým pán zanechal hrivny. Jednému päť, druhému tri a tretie-

mu len jednu. Hovoril o neverných služobníkoch, ktorí zabíjali poslov pána vinice, až nakoniec zabili aj dediča. Rozprával o služobníkoch, ktorých vyslal, aby priviedli ľudí na hostinu pripravenú kráľom. Hovoril o služobníkoch, ktorí nevedeli, kedy sa vráti ich pán, a tak museli byť stále na jeho príchod pripravení. A v Kázaní na hore predstavil všeobecný a nadčasový príklad toho, že žiadny sluha nemôže slúžiť viac ako jednému pánovi. „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo k jednému bude lipnúť a druhým pohrdať.“ (Mat 6,24)

Prečo nie je možné, aby sluha pracoval pre dvoch pánov? Lebo by si príkazy navzájom konkurovali. Sluha nemôže slúžiť dvom pánom, pretože pri rozhodovaní musí vždy uprednostniť jednu autoritu. Nemôžete byť súčasne pod vedením Volkswagenu a KIA Motors. Existuje jeden výraz, ktorý opisuje situáciu, keď sa niekto snaží byť lojálny voči dvom protichodným silám. Hovorí sa tomu „konflikt záujmov“. A ak sa v našom živote objaví, je to vo väčšine prípadov dôvod na výpoveď zo zamestnania. Nikto nemôže slúžiť dvom pánom.

Nie je možné byť pod Božím vedením a súčasne sa nechať ovládať akoukoľvek inou silou. Keď hovoríme o ovládaní ľudských bytostí, sú tu len dve mocnosti. Je to Boh alebo diabol! Neexistuje žiadna tretia možnosť. V celej Biblii sú opísané dve skupiny ľudí. Majú množstvo pomenovaní: ovce a kozlovia, múdri a bláznivi, spravodliví a svojvoľní, pšenica a kúkoľ. Len v 3. kapitole Knihy Zjavenie nájdeme tretiu skupinu. Hovorí sa tu o vlašných, ktorí ale nedostávajú dobré hodnotenie. Boh zachádza dokonca tak ďaleko, že by

dal prednosť tomu, keby boli studení. Vlažný je horší ako studený. Je horšie sedieť na plote, ako byť na nesprávnej strane! Keď ste na nesprávnej strane plota, je tu nádej, že si to rozmyslíte. Ak ste sa nerozhodli na začiatku, potom ste naozaj v nebezpečnej situácii. Nepotrvá dlho a vlašní sa budú musieť stať horúcimi, alebo studenými. Neexistuje žiadne vlašné „ohnivé jazero“ pre vlašných!

Je pre vás myšlienka vydať sa celí Božej vôli čudná a desivá? Jeden rozhlasový evanjelista hovorí o pesničke, ktorú nikto nemyslí vážne. Volá sa „Nech je po tvojom, Pane“. Tu sú jej slová:

„Nech je po Tvojom, Pane! Nech je po Tvojom!

Ty si hrnčiar, ja som hlina.

Vyformuj ma a spracuj podľa svojej vôle.

Kým odovzdane a v pokoji čakám,

nech je po Tvojom, Pane! Nech je po Tvojom!

Panuj nado mnou celou svojou mocou.

Naplň ma svojím Duchom, aby všetci videli

vždy a len Krista žijúceho vo mne!“

Čo myslíte, je to dobrá pieseň? Alebo radšej nikdy nemala zaznieť? Táto pieseň hovorí o úplnej Božej vláde v našich životoch.

Pavol preberá analógiu vzťahu pána a sluhu v liste Rimanom 6,16: „Či neviete, že komu sa vydávate za sluhov s cieľom poslušnosti, že ste sluhami toho, koho poslúchate – buď sluhami hriechu na smrť, buď sluhami poslušnosti na spravodlivosť?“ V tomto svete nemáme šancu vyberať si, či budeme niekomu podliehať, alebo nie. Jediná voľba, ktorá je pred nami, je tá, kto bude riadiť naše životy. Buď slúžime hriechu, alebo slúžime spravodlivosti. Jedno, alebo druhé.

Akým spôsobom sa človek rozhoduje, či bude v jeho živote vládnuť Boh, alebo diabol? Ako v nás dozrieva voľba, ktorá z týchto dvoch mocností bude mať v našom živote rozhodujúce slovo? Tak, že nadviaže vzťah s Bohom a bude ho udržiavať, alebo ho odmietne. Nemusíte byť v opozícii voči Bohu. Jeho vládu v našom živote odmietame aj vtedy, keď si ho jednoducho nezvolíme. Dôsledky prichádzajú automaticky. Túto pravdu vyjadril evanjelista Matúš, keď zaznamenával Ježišove slová: „Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto so mnou nezhrmažďuje, rozptyľuje.“ (Mat 12,30)

Znovu sme sa dostali k pravému základu rozpoznávania Božej vôle, teda k tomu, ako chápať vedenie zhora. Ak chceme poznať Božiu vôľu, musíme poznať Boha. To nám umožňuje len každodenný, osobný a živý vzťah s ním. Potom nielenže vieme, čo je správne, ale aj dostávame silu a milosť zhora, aby sme mali schopnosť tak konať. Len keď prichádzame k Bohu každý deň, keď trávime čas štúdiom Písma a Ježišovho života a charakteru, keď na neho pozeráme prostredníctvom modlitby, vstupujeme s ním do spoločenstva a dostávame sa pod jeho vedenie a ochranu. Bez tohto vzťahu nemá vôbec žiadny zmysel pokúšať sa spoznať Božiu vôľu v našom živote. Ak sme vzdialení od jeho vplyvu a nepôsobí v nás jeho Duch, zlyháme buď v chcení alebo konaní, alebo v oboch prípadoch. A to zakaždým.

Ak s ním žijeme vo vzájomnom spoločenstve, môžu byť naše rozhodnutia ovplyvnené tým, kto nás miluje a vie, čo je pre nás najlepšie. Aké nádherné uistenie to prináša do našich životov vo chvíľach, *keď sa musíme rozhodnúť!*

Krok 8

Božia vôľa a pribuchnuté dvere

Skôr, ako sa dostaneme k poslednému kroku pri poznávaní Božej vôle v našom živote, zopakujme si všetky predchádzajúce:

1. Vzdať sa vlastnej vôle v danej situácii.
2. Neriadiť sa pocitmi.
3. Obrátiť sa k Božiemu slovu po radu ako k zdroju informácií a komunikácie.
4. Zobrať do úvahy priaznivé okolnosti (prozreteľnosť).
5. Radiť sa s priateľmi, ktorí milujú Boha.
6. Modliť sa za rozhodnutie.
7. Rozhodnúť sa a povedať Bohu, k akému záveru ste na základe získaných informácií dospeli.
8. *Vydržať vo svojom rozhodnutí*, ale pritom dávať pozor na pribuchnuté dvere. Postupujte tak, ako keby ste urobili správne rozhodnutie, ale poproste Boha, aby vás zastavil, ak ste z nejakého dôvodu prehliadli varovný signál.

Tento posledný krok môže byť veľmi vzrušujúci, pretože vám dáva príležitosť sledovať Boha, ako zasahuje vo vašom živote. Môže vám to ale aj znepokojiť myseľ, ak bolo vaše rozhodnutie nesprávne. Prídete však na to,

čo zistilo už veľa ľudí pred vami, že Boh je odborníkom na otváranie či zatváranie dverí.

Nahliadnite najprv do 3. kapitoly knihy Zjavenia. Nechceme vykladať zaznamenané verše, ktoré sú venované cirkvi vo Filadelfii. Aj tak už existuje množstvo ich prorockých a historických interpretácií. Niektoré z nich sú správne, iné nie. My sa sústredíme na verše 7 a 8: „Anjelovi cirkvi vo Filadelfii napíš: Toto hovorí Svätý, Pravdivý, ktorý má Dávidov kľúč, ktorý otvára tak, že nikto nezatvorí, a zatvára tak, že nikto neotvorí. Poznám tvoje skutky. Hľa, otvoril som pred tebou dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť. Lebo hoci máš málo síl, zachoval si moje slovo a nezaprel si moje meno.“

Nech sa tieto verše vzťahujú na čokoľvek, jedno je isté: Boh vie, akým spôsobom otvárať a zatvárať dvere. Keď Boh dvere otvorí, nikto ich nemôže zavrieť. A keď Boh dvere zavrie, nikto nemá takú moc, aby ich otvoril.

Niektorí z vás po preštudovaní ôsmich krokov možno zapochybujú: „Ako si môžem byť istý, že Boh kontroluje tie dvere?“ „Čo keď som presvedčený o správnosti svojho rozhodnutia, ale pritom to vyzerá, ako by sa mi dvere zatvárali rovno pred nosom – nie je to práca diabla, ktorý sa ma snaží odradiť?“ „Má diabol nejakú moc nad dverami?“ Sú to praktické otázky, lebo pri hľadaní Božej vôle musíme mať schopnosť Bohu dôverovať aj v tejto záležitosti.

Podobne ako pri predchádzajúcich krokoch, ako prvú musíme zdôrazniť absolútnu nevyhnutnosť udržiavania stáleho, osobného a každodenného vzťahu s Bohom. Jeho vedeniu musíme podliehať skôr, ako budeme hľadať jeho

vôľu v nejakom konkrétnom rozhodovaní. Ak nechceme, aby nás satan zvedol nesprávnym smerom, najlepšou poistkou je poznať Boha osobne tak, aby sme vedeli rozoznať jeho hlas od všetkých iných hlasov.

Ak poznáme jeho hlas a rozhodneme sa ho nasledovať, znamená to, že nám Boh hneď otvorí dvere? Existuje nejaká záruka, že všetko bude „na svojom mieste“, keď sme správne pochopili jeho vedenie? Môže sa stať, že sa dvere zdanlivo najprv zatvoria predtým, ako ich na konci otvorí sám Boh?

V našom ľudskom chápaní sa zdá, že dvere by sa mali otvoriť okamžite, ak sme cestou náhodou neprehliadli semafor. S radosťou by som vás uistil o tom, že ak ste venovali pozornosť všetkým ôsmim krokom a urobili rozhodnutie, ktoré je v súlade s Božou vôľou, dvere sa pred vami dokorán otvoria a zostanú tak navždy. A keď sa pribuchnú priamo pred vami, budete vedieť, že ste niekde urobili chybu. S radosťou by som vás o tom uistil, ale Biblia nám ukazuje niečo iné! Ak zostaneme verní biblickým záznamom, zistíme, že dvere môžu byť veľmi vrtkavou záležitosťou!

Nemôžete sa úplne spoľahnúť na ôsmy krok, ktorým sú otvárajúce alebo zatvárajúce sa dvere, ako na konečný prejav Božej vôle vo vašom živote. Rovnako sa nemôžete spoliehať na ktorýkoľvek iný krok. Keby dvere boli naplnením Božieho dôkazu, potom by sme mohli bezpečne odsunúť všetky ostatné kroky a jednoducho povedať Bohu, že pôjdeme určitým smerom, kým nás nezastaví. A vedeli by sme, že ak sa to nestane, ideme správnym smerom v zhode s jeho vôľou.

Spoliehať sa na otvorené alebo zatvorené dvere nie je ani trochu bezpečnejšie ako riadiť sa len našimi pocitmi alebo radami dobrých priateľov či rodiny. Ak prejdete všetkými krokmi pri poznávaní Božej vôle a potom na konci zistíte, že sa dvere zabuchli priamo pred vašou tvárou, budete sa, samozrejme, chcieť vrátiť a vážne sa zamyslieť nad svojím rozhodnutím. Budete ho chcieť znovu preskúmať, premyslieť a prebrať.

Tento *princíp čakania na pochopenie* je jedným z najzložitejších úloh v celom kresťanskom živote. Aby sme mu lepšie porozumeli, zamyslime sa nad niekoľkými biblickými životopismi.

Ako prvý je na rade Adam. Po tom, ako ho Boh našiel ukrývať sa vo figovom listí, dáva mu úžasné zaslúbenie. Príde Mesiáš. Jeho hriech bude odpustený! Raj bude znovu obnovený! To všetko prostredníctvom Mesiáša, prichádzajúceho Spasiteľa. Keď sa Adamovi narodilo prvé dieťa, bol presvedčený, že je to zaslúbený Syn. A ak to nebol Kain, tak potom určite Ábel, ktorý mal úctu k duchovným princípom a pri oltári sa zdržiaval od rána do večera. Ale Kain sa stal vrahom. A jeho obeťou Ábel. Adam po tomto smutnom zážitku upriamil svoju pozornosť na syna Šéta. A tak to pokračovalo pri každom ďalšom synovi, vnukovi či pravnukovi, až do konca jeho života. Sľub bol daný, Božia vôľa bola istá. Ale Adam musel čakať.

Aj Noe mal problémy s otvorenými a zatvorenými dverami! Keď začal stavať koráb, bol si istý, že porozumel Božiemu vedeniu. Celých 120 rokov udieral kladivom, kázal a čakal. Mnohí z tých, ktorí jeho prekvapivému

posolstvu uverili na začiatku, postupne prestávali tejto pravde dôverovať. Uplynulo totiž veľa desaťročí a nestalo sa nič. Boli presvedčení, že Noe si mnohé okolnosti a znamenia zle vysvetlil. V tomto čase mal Noe určite veľa príležitostí vrátiť sa späť a znovu sa zamyslieť nad udalosťami, ktoré ho viedli k tomu, že prijal výzvu na stavbu korábu. Stodvadsať rokov je veľmi dlhý čas! A akoby toho nebolo málo, dokonca aj vtedy, keď sa z hôr a lúk začali zhromažďovať zvieratá a Noe so svojou rodinou vstúpil do korábu, aj vtedy musel ešte čakať. Boh zavrel dvere a nikto ich nemohol otvoriť! Trvalo to ďalších sedem dní, než prišiel dážď. A potom pršalo štyridsať dní a nocí. Prešiel takmer rok, kým vody potopy opadli a dvere sa otvorili. Koráb bol pre nich útočiskom, ale aj väzením! Noe určite dobre vedel, čo to znamená čakať.

Aj Abrahám čakal. Uplynulo dvadsaťpäť rokov od chvíle, keď dostal zaslúbenie o narodení syna. Chcel „pomôcť“ Bohu a za dediča navrhol jedného zo svojich služobníkov. Snažil sa to vyriešiť aj svojím vzťahom s Hagar. Ale všetky tieto skratky nevedli k ničomu. Nakoniec sa vďaka nim dostal do problémov. Abrahám sa nemýlil v poznaní Božej vôle. Len zle pochopil Boží cestovný poriadok.

Jákovovi bolo zaslúbené právo prvorodeného. Aj on skúšal urýchliť udalosti tak, že Bohu pomôže. Nemýlil sa, keď pochopil, že je Božou vôľou dostať práva prvorodeného, ale určite nebol pripravený čakať na ne tridsať rokov.

Mojžiš rozpoznal Božiu vôľu vo svojom živote, keď bol poverený vyviesť izraelský ľud z Egypta. Aj jemu sa

zdalo, že sa dvere otvárajú pomaly, a tak chcel pohnúť udalosťami. Potom to vyzeralo, akoby sa dvere na ďalších štyridsať rokov zatvorili. Mojžiš žil na púšti a pásol ovce svojho svokra. Prišiel deň, keď uvidel horiaci ker a znova sa zdanlivo pred ním otvárali dvere.

Chvíľu sa s Bohom dohadoval, ale nakoniec sa podvolil jeho zámeru a vrátil sa do Egypta. Ani tam nebolo jeho očakávanie naplnené. Ešte ani nedošiel do Egypta a faraón už mal správy o jeho poslaní. Začal izraelský národ ešte viac utláčať. Ľudia sa prišli sťažovať k Mojžišovi. Ten sa obrátil na Hospodina so žalostnou a takmer smiešnou modlitbou. Môžete si ju prečítať v 2. knihe Mojžišovej 5,23: „Odvtedy, ako som išiel k faraónovi hovoriť v Tvojom mene, ešte horšie nakladá s týmto ľudom a Ty si vôbec *nevyslobodil* svoj ľud.“

Aj Mojžiš bojoval s dverami. Izraelský národ s nimi bojoval. Po každej rane to vyzeralo, akoby sa dvere otvárali. Keď ale rana pominula, s buchotom sa znovu zavreli. Po poslednej rane a zabití prvorodených Egypta sa zdalo, že sú dvere otvorené. Ale už o niekoľko dní neskôr na brehu Červeného mora to vyzeralo, akoby sa opäť zavreli. Potom sa otvorili a ľud prešiel cez more po suchej zemi! Prvýkrát trvalo niekoľko rokov, než izraelský národ dosiahol hranice zasľúbenej zeme. Potom si však dvere pribuchol priamo pred sebou a musel čakať ďalších tridsaťosem rokov, než sa znova otvorili. Človek je unavený už len z čítania!

A čo Jozef? Ten mal sny. Boli od Boha? Samozrejme! A splnili sa? Áno, splnili. Na ceste za ich splnením stretlo Jozefa niekoľko komplikácií. Vyhnanstvo, otroctvo, väze-

nie a dvadsaťpäťročné čakanie na to, než sa dvere otvoria. Keď sa nakoniec otvorili, otvorili sa dokorán.

Dávida priviedli od stáda oviec, ktoré pásol na horských lúkach. Na svoje veľké prekvapenie a na úžas svojej rodiny bol pomazaný za kráľa Izraela. Prešlo ale niekoľko rokov, než sa posadil na trón. Po celý ten čas sa zdalo, že sa čoraz viac vzdáľuje od naplnenia sľubov, ktoré dostal. Dávid sa musel zmieriť s množstvom zatvorených dverí.

Deprimuje vás listovanie v zozname ľudí, ktorí museli čakať veľa rokov, než sa otvoria dvere? Alebo vás to naopak upokojuje, pretože aj vy sami skúšate žiť s niektorými neuzavretými záležitosťami vo vašom živote? Nech sú už vaše pocity akékoľvek, je isté, že musíte veľa krát čakať na otvorenie dverí. Dokonca by sme to mali považovať skôr za pravidlo než za výnimku!

V liste apoštola Pavla Židom 11,39 sa píše o tých, ktorí zomreli bez toho, aby sa dočkali zasľúbení. Videli ich len z diaľky, ale aj napriek tomu odišli naplnení vierou. Títo ľudia vo svojich životoch nasledovali Božie vedenie, ako to len bolo možné, no aj napriek tomu sa dvere pred nimi len pootvorili a na konci svojho života čakali na ich otvorenie.

Na mojej promócií prečítal známy rozhlasový evanjelista H. M. S. Richards, ktorý bol hlavným rečníkom, tento text:

„Môže sa stať, že vo svojom živote prejdete všetkými krokmi poznávania Božej vôle, ale prehliadnete určité znamenia. Najčastejšie to je vtedy, keď urobíte chybu už v prvom kroku. Nevzdali ste sa v danej situácii vlastnej

vôle. Môže však nastať aj iný prípad. Prejdete všetkými krokmi, urobíte správne rozhodnutie, ale aj napriek tomu musíte čakať, kým sa dvere otvoria. Deptá vás to. Ste z toho nervózni, neistí a vystrašení. Ale je to vzrušujúce. Aj to je súčasťou života kresťana!“

Čo spôsobuje meškanie? Prečo musíme čakať? Je to preto, že Boh sa usiluje pri našom vedení vždy o viac ako len o rýchle riešenie situácie alebo aktuálne rozhodnutie. Záleží mu totiž na rozvoji nášho charakteru. Nepomáha nám len pri jednom samostatnom rozhodnutí. On vidí pred sebou celý náš život vo vzťahu k sebe. A má plány a zámery, ktoré sa týkajú celého vesmíru, pričom sú v stávke života jeho ľudu.

Často prichádzame k Bohu s túžbou po určitom požehnaní. Keď odpovie na naše modlitby a požehná nás tak, ako sme chceli, sme spokojní a veríme tomu, že naša dôvera v neho je veľká. Skutočná skúška našej viery sa však začína až vtedy, keď musíme čakať. Čo sa stane potom? Vzdávame sa a uzatvárame to tak, že keď chceme čokoľvek získať z jeho ruky, nemá význam čakať? Vzdávame sa svojho vzťahu s ním, keď nespĺňa naše očakávania? Alebo ho stále hľadáme, nezávisle od toho, kam nás vedie, ako nás vedie, alebo kedy nás vedie?

Jedným z dôvodov, prečo sa dvere otvárajú pomaly, je to, že Boh má pre nás pripravené niečo lepšie. Nie lenže nám chce poskytnúť svoje vedenie a požehnanie, po ktorom túžime, ale chce nám tiež pomáhať duchovne rásť, aby sme mu viac dôverovali a spoliehali sa na jeho múdrosť a moc.

Keď vás Boh zapíše na „čakáciu listinu“, vzdáte sa? Alebo neprestanete očakávať jeho zavolanie? Ste ochotní čakať tak dlho, ako bude treba, aj keby to malo trvať až do večnosti? Alebo sa radšej vzdáte jeho vedenia? Zdá sa vám, že čakáte už veľmi dlho na otvorenie dverí, aby ste mohli nimi prejsť? Nevnímajte toto obdobie ako stratené. Je súčasťou procesu, ktorým vás Boh vedie smerom k dokonalosti, aby vás pripravil na prácu, ktorú vám prideliť.

Veľa času sme strávili úvahou nad dverami, ktoré sa otvárajú pomaly. No mám pre vás aj dobrú správu. Dvere sa niekedy otvárajú ihneď! Takáto správa sa prijíma ľahko, však? A verte mi, je rovnako pravdivá ako tá predtým!

Keď sa Eliáš modlil na hore Karmel, nemusel dlho čakať na oheň z nebies. Prišlo to rýchlo. Dávid vyzbrojený prakom nemusel čakať na pomoc, keď sa k nemu blížil Goliáš. Daniel nemusel čakať na vyslobodenie z levovej papule a jeho traja priatelia na ochladenie rozpálenej pece.

Prečítajte si jeden príbeh o dverách, ktoré sa otvorili rýchlo. Je zaznamenaný v Skutkoch apoštolov, v 16. kapitole. Pavol so svojimi spoločníkmi cestoval z miesta na miesto a kázal evanjelium. Vo veršoch 6-10 je napísané: „Cez Frýgiu a galatský kraj iba prešli, lebo Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii. Keď došli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im to nedovolil. Obišli teda Mýziu a zišli do Troady. Tam mal v noci Pavol videnie: Akýsi Macedónčan stál a prosil ho: Prejdi do Macedónie a pomôž nám. Hneď po videní sme sa usilovali

odísť do Macedónie, lebo sme boli presvedčení, že Boh nás tam volá hlásať im evanjelium.“

Po veľmi krátkom čase natrafil Pavol na zavreté dvere do Ázie, do Bitýnie a potom na otvorené dvere do Macedónie. Nemusel čakať 120 rokov, ani 40 rokov, ani 7 rokov. Vedenie vzťahujúce sa na jeho prácu pocítil hneď, práve vo chvíli, keď ho najviac potreboval. Keď budete hľadať vo svojom živote Božiu vôľu, stretnete sa aj s takouto možnosťou. Niekedy budete musieť čakať a inokedy príde odpoveď cez noc. Buďme vďační v každom prípade, pretože zavreté aj otvorené dvere sú súčasťou dokonalej metódy, pomocou ktorej nás Boh starostlivo vedie. Pozorovaním otvárajúcich a zatvárajúcich sa dverí môžeme získať úžasný pohľad na to, akým spôsobom uplatňuje Boh svoju vôľu v našom živote.

Pri našom rozhodovaní sa môžeme neraz pomýliť. Je to dobrá správa pre všetkých, lebo každý z nás vo svojom živote určite urobil veľa chýb. Existuje ale jedna, ktorej sa nemôžeme dopustiť, a to je prestať sa modliť a hľadať Boha. Ak s ním nebudeme mať úzky vzťah, nezachytíme ani jeho vedenie. Keď budeme k nemu prichádzať, zasľúbil, že k nám bude prehovárať. Nielenže nám zjaví svoju vôľu, ale predovšetkým spoznáme Toho, poznanie ktorého znamená večný život.

Obsah

Božia vôľa vo vašom živote	7
Krok 1 : Božia vôľa a vaša vôľa	17
Krok 2 : Božia vôľa a vaše pocity	27
Krok 3 : Božia vôľa a Božie slovo	37
Krok 4 : Božia vôľa a Božia prozreteľnosť	45
Krok 5 : Božia vôľa a vaši priatelia	57
Krok 6 : Božia vôľa a vaše modlitby	69
Krok 7 : Božia vôľa a vaše rozhodnutie	79
Krok 8 : Božia vôľa a pribuchnuté dvere	85

Morris L. Venden

Ako poznať Božiu vôľu vo svojom živote

Preklad Ľubomíra Muntágová

Jazyková úprava Viera Kubičková

Technická redakcia Miroslav Priehradný

Zodpovedná redaktorka Darina Matisová

Vydal Advent-Orion s.r.o., Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

www.adventorion.sk

Vydanie prvé, Vrútky 2008

Vytlačili Těšínské papírny, s r.o.

ISBN 978-80-8071-102-3

O autorovi

Morris L. Venden je vyhľadávaným rečníkom, ako kazateľ pôsobil v niekoľkých amerických štátoch. Je autorom mnohých kníh, z ktorých v slovenčine vyšla DRUHÁ ŠANCA PRE KAŽDÉHO – Kniha o tom, ako Ježiš pristupoval k ľuďom (vydalo vydavateľstvo Advent-Orion).

- ▶ Sú naše pocity dôležité pri poznávaní Božej vôle?
- ▶ Môžeme očakávať, že nás Boh povedie, keď otvoríme Bibliu a naslepo do nej zapichneme prst?
- ▶ Aký význam by sme mali prikladať radám priateľov?
- ▶ Čo robiť, ak sa Božia vôľa v našom živote zdá byť zrejماً, ale zrazu sa pootvorené dvere zabuchnú?

Morris L. Venden sa vo svojej knihe o Božom vedení zaoberá otázkami, ktoré si kladieme, keď chceme rozpoznať Božiu vôľu vo svojom živote. Autorov duchovný a súčasne praktický prístup napomáha čitateľovi nielen lepšie poznať Boha a Jeho vôľu, ale aj porozumieť tomu, kde sa nachádza vo vzťahu s Bohom.

